

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

SKÖN RUMÄNISKA
PÅ VÄRLDSKONGRESSEN
*i sitt lands national-
dräkt Sucerece Decusară,
maka till jur. dr. E. C. Decusar
Bukarest.*

Ur innehållet:

*I GAMLA KUNGENS TID.
UNIKA FOTOGRAFIER
AV KUNG OSCAR
I MARSTRAND.*

*Det evigt kvinnliga
på världskongressen.
Med fotos.*

*En underhållande ar-
tikel om kvinnan
och lantbruket.*

*Kejsarinnan Hermine
berättar hur hennes son
blev länken mellan hen-
ne och kejsar Wilhelm.*

K R Ö N I K A

about the great congress and the big hip in the house of Stass. Obs! Special News on page 98320.

WELL SÅ HA VI HAFT DEN STORA handelskammarevärldsfestarekongressen. Kan någon kristen själ säga vad en handelskammare är för ett magasin? Är det där man håller tummen på ögat på oss köpare så att vi inte förtjäna miljoner och lägga oss till med jätteångare och Rembrandtmöblerade palats? Till börja med trodde jag att hela kongressen bara var ett påhitt av tidningarna — det vore förresten ingen dum idé så här under den döda säsongen — men det blev till slut omöjligt att betvivla dess existens när man såg de märkliga resultaten av kongressens festmiddagsarbete. I resolutioner har den nämligen förklarats

1) Världshandeln är en viktig länk i mänsklighetens utveckling.

2) Krig äro rätt hindersamma för världshandeln och böra således helst undvikas om de inte äro nödvändiga.

3) Prisen på världsmarknaden böra i allmänhet regleras.

Sedan man trofast svurit att obrottsligt hålla fast vid dessa synpunkter tog man för att ytterligare markera sin fredsvänlighet en Genève vid middagen i Stadshuset där 383 oxar, 5761 aborrar, 890 kalkoner och 74 kattor fått släppa till livet för att bevisa deltagarnas människokärlek.

Banketten i Gyllene salen imponerade särskilt ty så mycket guld uppåt väggarna hade varken sir Andersson eller sir Paterson nåsin sett förut. Tyvärr saknades den största sevärdheten nämligen Tengdahls bonjis. Den pamp stadsfullmäktiges ordförande är hade han emellertid måst ersättas av icke mindre än två personer. Men hade jag varit som herrarna Juhlin och Dannfelt skulle jag passat på ett så gynnsamt tillfälle och gjort som murarna, hotat med arbetsinställelse om inte mina villkor genast antogs.

Pass mina herrar, skulle hr Juhlin ha sagt med instämmande av hr Dannfelt, ska vi borgerliga inför hela världen, både Poincaré i Paris och Figge Hagström på San Domingo, representera Stockholms kommun, så bör det också vara på allvar. Hit med ordförandeklubban annars blir det varken festtal eller *Hole goes* (Helan går) utan vi bege oss hem till vår egen lilla handelssängkammare (chamber of timber stocks).

Rolf's bassängkammare tycks däremot inte vara något att ty sig till. Åtminstone på premiären verkade bassängen bra torrlagd. Och ändå föreföll det som om Rolf tagit sig vatten över huvudet. (Enkel vits, skänkes gratis till redaktionen av Våra Blöjor.) För att trösta oss höll tant Kellerman, som bör ha varit ett bedårande fruntimmer för tjugo år sedan, en gymnastikuppvisning under vilken man med Rolf var färdig att utbrista

åh sån figur hon har
och sån kultur hon har
ack om den bara var min!

Isynnerhet borde detta begrundas av den anhopning av fläskkotletter som dansar någon slags spansk toredordans så Djurgårdsslätten går i vågor. Stryk för all del numret och låt Kate Rolfsen få ett par roliga kuplet-

ter till, så utmärkt som hon sjunger dem. Apropos revyn erkännes villigt att Rolf gör vad han kan för att puffa för undertecknad, i en hel kuplett till och med. Hade Rolf stött på mig skulle han fått betydligt bättre tips men tack för den goda viljan i alla fall. Så dum är väl ingen att han ej tål något skämt med sig själv t. o. m. av Charles-Gerald. Han heter så numera sedan han uppträtt och sjungit inför the worlds-congress i Berns Saloon.

Med vädret under kongressen har det som bekant varit illa ställt och en dag under värsta rusket längtade pegasen så häftigt till sydliga, soliga nejder att den skenade iväg med följande rim:

*Till Borneo vill jag fara
dit där pepparn växer,
steka mig i solen bara
utan rock och pjävar,
lojt mig under palmer moja,
mumsa fikon hela dan,
se en pratsjuk papegoja
uppe i en hög banan
knapra på en kardemumma,
— blossa min havanna.
Kors vad folk ändå ä' dumma
som i Sverige stanna.*

Men efter en stund infunno sig betänkligheterna och pegasen gjorde en för att vara en häst överraskande kovändning:

*Men i jungeln lurar fara,
lömska tigern kryper,
giftig orm där lägger snara,
mig i stjärten nyper
Vill jag uti badet bli
putsad och gentil,
råkar jag direkt att bli
på en krokodil.
Kannibaln vill mig servera*

Mor Metta som i det dagliga livet är doktorinnan Tufvesson har på Skansens värfest i Stockholm visat även huvudstaden vilken god historieberättare hon är. Nu har hon på den historiska sommarfesten i Skanör ytterligare befäst sitt rykte som glädjespridare. Hon ses här (t. v.) tillsammans med friherrinnan F. Sjöcrona också i skånska nationaldräkt.

*som en pytt i panna.
Därför tänker jag numera
uti Sverige stanna.*

Förresten gjorde vi i Stockholm vad vi kunde för att komma främlingarna att glömma vädrets taktlösa brist på solidaritet. Vi togo bland annat ut dem till Vaxholm där de fingo sitta en kväll och titta på den pittoreska gamla fästningen, vilken är en utmärkt bild av vårt försvar just nu: en vacker ruin — skulle Lindman säga. Det var en mycket trevlig samling folk, bland annat en liten parisiska som älskvärt försäkrade att svenskorna sågo charmanta ut, isynnerhet deras hys friskhet hade väckt hennes beundran, här behövas minsann inga konstlade medel för att kinden skall bli skär. Men det som förvånade henne var att se hur korta kjolar somliga unga damer buro. Sådana kunde man inte ha i Paris utan att anses tillhöra en viss klass kvinnor. Så nu vet de små fröknarna vad de ha att rätta sig efter om de skola verka kontinentala. Det hölls förresten massor av tal under festen isynnerhet av utlänningarna — hur vore det att låta konsten att hålla tal ingå som läroämne i våra skolor? — och det sista jag minns av tillställningen var när framåt nattkröken Aftonbladets redaktör stod och höll tal för Dagens Nyheter's dito, till och med kallande honom för president, vilket måtte vara artigt nog även till en tidningskung. Dagen därpå lågo naturligtvis redaktören och presidenten i luven på varandra som vanligt. But that's another story.

Nu är det i alla fall slut på festa. Säsongsen är förbi, den sista konstutställningen har slagit igen sina polska portar och herrar konstkritici få sitta uppflugna på sina lantliga pinnar och njuta av denna lilla elaka vers:

*En stackars sate blivit blind
och tårar vattnade hans kind
när han inför en vän i nöden
förtäljde sina bittra öden.
"Jag arma man vad skall jag bli
som inte form och färg kan si
och nu mitt levebröd förverkat!"
"Äsch", sade vännen, "vet du vad
spar in på din jeremiad,
skriv konstkritik uti ett blad
så kommer ingen själ att märka't."*

Men just nu i skrivande stund börjar himlen klarna så pass att jag slänger mina arton tennisdräkter i kappsäcken och stiger på skärgårdsbåten lämnande staden i okvald besittning åt gästerna från svenska bygder som komma för att beskåda Stockholms märkvärdigheter och dess berömda personligheter. Bara det inte går dem så som skildras i denna vers som ställts till mitt förfogande:

*Tänk vilken tur! Jag råkade härom dagen
att granne bli till en berömd person.
Jag såg hans drag där snillet och behagen
väl tycktes fått för kvällen permission
men lyddes girigt. Scenen var en krog.
Personer: skalden och så tjänsteanden.
Nu öppnar Han sin mund. Här, tror jag, kommer*

*nog
ett ord som i min andes åker sätter plog.
O harm! Vad jag mig på grannskapet bedrog.
Han knacka ilsket, sa' med glas i handen:
för f-n då människa, fyll brännvinet till randen!*

Bye, bye!

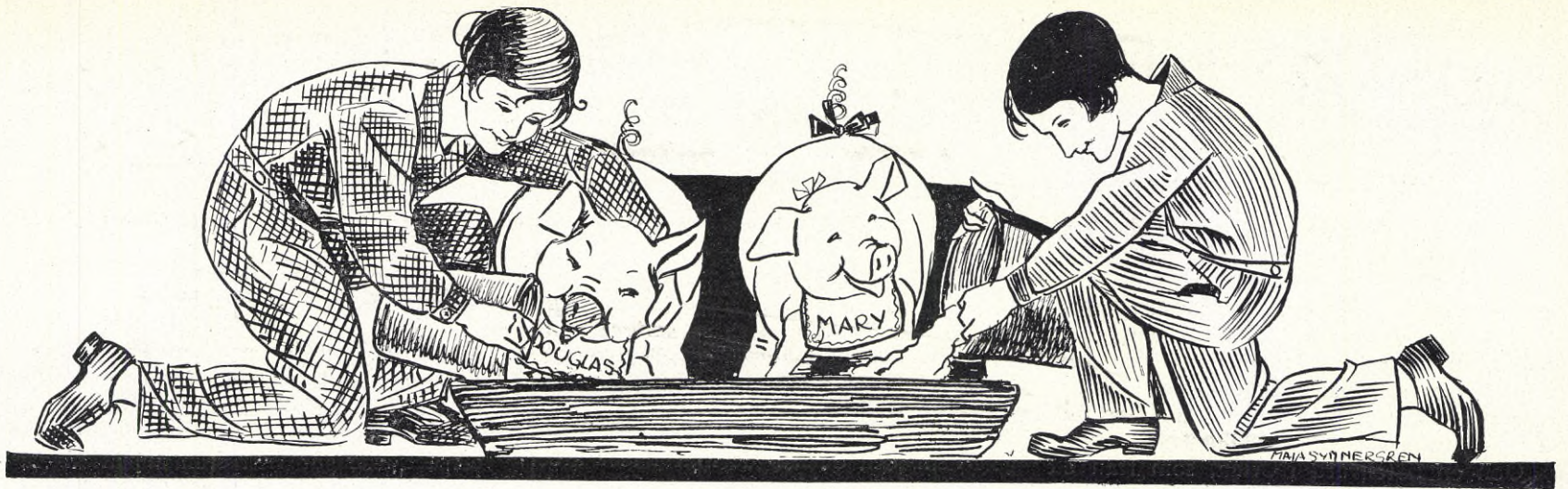
CELESTIN.

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

GRISARNA DOUG OCH MARY

SMÅ BEKÄNNELSER AV TVÅ BORTSKÄMDA FLICKOR SOM SLAGIT SIG PÅ JORDBRUK.

"Los Angeles" den

JAG HÅLLER VERKLIGEN MED Ulla, att det ligger något av äventyrets klang i namnet, som hon har givit vår stuga. Säg, kommer det en inte att tänka på sköna kvinnor, ädla fullblod, rashundar och lyxbilar — på kärlek och passion? Men annars är vårt "Los Angeles" bara en liten rödmålad stuga med kök, i vilket Lova 55 år, f. d. hembiträde, gemytlig och trevlig, residerar; ett sovrum, i vilket fröknarna Ulla, väl så vacker som vilken filmskönhet som helst och undertecknad Gunilla Maria sträcka ut sina av trädgårdsarbete, svin- och hönsskötsel trötta lemmar under nattens korta timmar. Vidare ett rum med vävstol, bokhylla, några korgstolar och en turist-soff-säng, vilken vid behov upplåtes åt någon nattgäst. En förstuga med sovplats för Caro, — en hund av fullkomligt okänd ras, men med ett skall, som håller obehöriga på avstånd. "Los Angeles" innehåller också ett stort vindsrum med fönster åt två håll. För närvarande är det rummet alldeles fullt av blomkrukor. En del med sticklingar, som skola vara färdiga till försäljning om ett par veckor och en del med krysanthemplanter. Dessa senare skola planteras ut på kalljord i sommar och sedan åter planteras in i höst för att framemot jul stå i full blom och då säljas för 1,50—4 kr. pr kruka. Stugan jämte hönshus, svinstia, tvenne åkrar och en trädgårdstappa ha vi hyrt av en hemmansägare i stadens närhet. En, som också kan räknas med till "Los Angeles" innevånare är Grällan. Grällan är inte något fullblod, nej då! Grällan är en vanlig utsliten arbetshäst, som vi få hyra för billigt pris från vår värds stall ett par gånger i veckan för att draga våra torgalster och våra tomma blankskurade plåthinkar (noblesse oblige, om det så endast gäller grishinkar, säger U.) in till staden. De tomma hinkarna byta vi där ut mot andra, fulla av gammal gröt, bröd- och ostkanter och andra rara saker till våra två grisar.

Spotta upp dig, gamla gumma, och visa att du kommer från ett berömt ställe, säger Ulla uppmuntrande och fäster en kvist av vad årstiden har grannast — en pion — en rönnbärsklase — i selyget mellan Grällans öron där hon med huvudet vippande upp och ned står färdig för stadsresan.

"Los Angeles" den

Det är inte latmansgöra att vara jordbrukskivna på vår lilla farm. Ibland ha vi nog

Vår månadstävlan "Kvinnan och jorden" har framkallat många tävlingskrifter som med tydligt intresse tagit itu med uppgiften att lära medsystrarna konsten att bli lantbrukare till fördel både för sig själv och ekonomin. För dagen presentera vi denna hurtiga skildring som ger antydning om hur problemet kan lösas.

också varit färdiga att ge tappt och gå till någon hjälpsam medmänniska för att söka få en liten handräckning eller hjälp att få en plats, som vore lättare att sköta än detta. Men kontorsstolen har ej lockat oss, och så ha vi alltid fått någon lycklig idé, som hjälpt upp ekonomin och så har den ena veckan gått efter den andra. Och nu, ja nu går det riktigt bra.

Och ni skulle bara se hur grant här nu är. Runt det stora jordgubbslandet är en ram av guldgul ringblom. På andra sidan gången är långa sängar med lila, blå och röda astrar — och alla de doftande lövkojorna och de pastellfärgade luktarerna. Vi lägga uteslutande an på lätt odlade och dekorativa blommor, sådana, som göra sig i skålar och glas och — begravningskransar. "Gud välsigne de gammalmodiga begravningsarna med mycket blommor", säger Ulla. Hennes idé att annonsera om konstnärliga begravningskransar medförde ett storartat resultat. Vi ha bundit gyllene kors och solar och hoppets (om återseende, förstås) ankare och kransar så vackra, att stadens riktiga trädgårdsmästare börja se avundsjukt på oss.

*

"Los Angeles" den

"Man skall ta vara på alla möjligheter, både stora och små." Det är naturligtvis Ulla, som fäller de visa orden, och det är en dag då hon kommer hemkörande med ett helt lass tomma margarinlådor — "och så skall man vara förtänksam. Nu ska vi göra i ordning blomkruksjord till nästa år. I vår, Gunilla Maria, skall det annonseras: Nu är tiden inne att plantera om krukväxterna. Alla sorters jordblandningar kunna erhållas från "Los Angeles" trädgårdsstuga. Sakkunniga råd gratis till kunder."

Våren har kommit och våren har gått, och de tomma margarinlådorna ha fyllts med olika jordblandningar, som tillsammans med både skriftliga och muntliga råd avlämnats av Grällan, Ulla och Gunilla till så gott som "alla människor" i staden.

En annan gång förtjänade vi lätt och behändigt 50 kr. på ormbunksrotstockar, uppgrävda i en hage intill vårt område. Den plymformiga ormbunken lämpar sig utmärkt som prydnadsväxt, isynnerhet på skuggiga platser. Det är dock ej många som vilja göra sig besvär att på våren gå ut på landet och söka upp några exemplar, isynnerhet som man ej kan dra upp dem med händerna, utan man måste vara försedd med en ordentlig spade.

"Ligger skuggan tät och sval
på de dödas gravar under linden
vill ej blommor växa, ligger kullen kal — —

plantera då ormbunken, Dryopteris Filix, den växer på de skuggigaste ställen. Kraftiga exemplar kunna erhållas från etc."

Om det var Ullas vers, eller det latinska namnet — som gjorde det — vet jag ej, men alla våra plantor gingo åt "som smör i solsken".

Visst måste man vara förtänksam. Varje år måste nya jordgubbsplantor sättas, om man alltid skall kunna påräkna fullgod skörd på en del. Hallonhäcken, som även är mycket givande, måste årligen ses om. Nya sticklingar sättas, gamla grenar gallras ut. Penséer sättas vi, så att vi ha blommande plantor tidigt på våren. Det är en utmärkt försäljningsvara, då många vilja fylla de tomma trädgårdsrabbatterna med de vackra härdiga blomstren, innan de egentliga sommarblommorna komma. Och mera sådant förresten.

Jag får ej glömma Lovas karameller. Karamellkokning har givit oss en god biinkomst. Lova hade ett par gamla karamellrecept, och en vacker dag fanns i varenda butik i staden "Lovas polkagrisar", "Lovas violkarameller", "Lovas guldregn" o. s. v., egentligen samma sort alltsammans, endast olika färg och olika smakfulla omslag. Omslagen om de små burkarna gör verkligen mycket till att öka köplusten, och vi ha försökt att göra dem så läckra som möjligt.

*

Den

Ulla sitter på sängkanten i himmelsblå pyjamas. Egentligen är hon alldeles för söt för detta arbetsknog bland höns och grisar, även om hon döpt nassarna till Doug och Mary för att det skall bli litet mer poetiskt. Och vad är det då, som gjort att vi valt detta till vår dagliga gärning. Ja, "det är en annan historia". Kanske var det en smula trots detta att två bortskämda flickor, som plötsligt en dag stodo

(Forts. sid. 712.)

BARN FÖRSÄKRINGAR

SVEA

STUDIEFÖRSÄKRINGAR

HUVUDKONTOR: GÖTEBORG, V. HAMNGÅT. 3.

BÖR SVERIGE UNDVARA TURISTER?

NEJ, SVARA BÅDE NORGE OCH SCHWEIZ.

EN AV NORGES FRÄMSTA TURIST-
experter och medlem av flera turist- och
trafikstyrelser, M. Solemdal, ger ett kort
och gott betyg åt turistväsendet:

Eder fråga om turistväsendets betydelse vill
jag besvara med ett uttalande av en gammal
hotellvärd i Gudvangen, en av våra mest
kända turistorter. Han sade: "Man kan säga
om turisttrafiken vad man vill, men sedan vi
fingo den, har folket här i dalen åtminstone
lärt att tvätta sig."

Och en hotellvärd i Odda, som från ett
idealistiskt turistcentrum förvandlats till en
industriort, yttrade: »Förr var här ett pa-
radis, men nu, sedan vi fått fabriker, förs
jag ej ens skicka ned mina två småpojkar
för att hämta posten om kvällarna».

Kulturellt sett av stor betydelse.

Direktör C. Frøshaug, chef för Ben-
netts resebyrå i Oslo, framhåller fördelar
och nackdelar av turistlivet i sitt land:

Om man studerar turistfrågan i Norge,
skall man finna, att turistlivets ekonomiska
betydelse har fört oss till en period på
både gott och ont.

Det goda var bl. a. att turisttrafiken gav
stöd till byggandet av vägar och anskaffan-
det av kommunikationsmedel, och den nu
nu levande generationen har varit vittne
till en snabb utveckling på dessa båda om-
råden. Över Nordsjön och Atlanten gå ele-
ganta, snabbgående turistångare, längs kus-
ten och i fjordarna bekväma passagerar-
båtar med all önskvärd komfort. Vårt väg-
nät står som ett mönster för vilket land
som helst.

De norska turisthotellen ha haft ögonen
öppna för tidens krav. Äldre hotell, där
man förr måste bedriva jordbruk eller
annan näring vid sidan av hotellrörelsen,
ha så småningom moderniserats.

Turisttrafikens ekonomiska betydelse
för Norge kan emellertid icke mätas ute-
slutande med en beräkning av den di-
rekta ekonomiska vinningen. Det är på
många indirekta områden, som den
också har betydelse. Icke blott för vårt
kommunikations- och hotellväsendes ut-
veckling spelar den en viktig roll utan
också för exporten, industrien, hant-
verket, hemfliten och näringslivet på
det hela taget, och kulturellt sett har
resandeströmmen till Norge haft sin
övermåttan stora betydelse.

En avigsida.

Man måste emellertid medge, att tu-
ristinvasionen även haft sina avigsidor.
I en del bygder började det s. k. "tu-
ristjobberiet" att floras på ett ofta
högst osmakligt och nedslående sätt. De
engelska turisternas rundhänthet gävo
många både på land och i stad en ofta
högst felaktig måttstock på vad de
borde vänta sig. Detta artade sig illa
för många norska turister, som icke
hade så god råd. De bättre och lugnare
elementen bland bönderna tyckte illa
om den nya trafiken. Men jobbarel-
menten bland dem blevo allt mer for-
drande, de fingo till övers av de lätt-
förtjanta pengar, som skjuttrafiken

*Turistsäsongen är inne, svenskarna resa
utomlands och utlänningen kommer till oss.
Det senare ses med oblidna ögon av en del
folk som helst skulle vilja se landet omgivet
av en kinesisk mur över vilken ingen främ-
mande turist finge kliva. Emellertid ha vär-
ldens två främsta turistland Norge och
Schweiz en helt annan mening om fördelen
för ett land att främja turistväsendet. De
lägga här fram sin åsikt på begäran av Idun.*

gett dem, och de hängde mitt under arbets-
tiden sysslolösa vid stationerna och runt om
på vägarna med sina vagnar. Det var en tid
rik på sorgliga erfarenheter både för de främ-
mande och för norrmännen, som förr hade
använt de mest smickrande uttryck om de
norska bönderna. Förhållandena ha dock där-
vidlag betydligt bättre sig.

Det finns i Norge som väl också i an-
dra länder några människor, som bruka
stora men för litet övertänkta ord, när det
rör sig om förhållanden av ekonomisk art
och dessa samhörighet med spörsmål av
nationellt, kulturellt eller moraliskt slag.
Även turisttrafiken har varit och är utsatt
för dessa. Man säger, att turisttrafiken de-
moraliserar folket, i synnerhet bönderna och
ungdomen och att den därför är ett nation-
ellt ont. Men lyckligtvis finns det ej så
många kvar av dem som äro av denna men-
ing. Våra resebyråer, turistföreningar och
andra försöka att målmedvetet arbeta för
att hämma och avlägsna de framkomna ut-
växterna.

G. B. Lampe, direktör i »Landsfor-
ening for Reiselivet i Norge» framhåller i
sitt svar samma synpunkter som dir. Frøs-

haug, vilka koncentrerat kunna sammanfat-
tas i följande lakoniska rader av honom:

Under dåliga tider såsom nu säger det
sig självt, att ingen förnuftig människa med
berätt mod motarbetar landets ekonomiska
intressen genom att motarbeta turisttrafiken.

Schweiz har orsak att vara belåtet.

En av de ledande krafterna inom turist-
livet i Schweiz, dir. Junod har delgivit Idun
sina synpunkter och turistväsendet har trots
att det icke går fritt från anmärkningar på
det hela taget visat sig vara till stort gagn för
Schweiz.

Det har visserligen icke fattats röster,
som förebrått hotellindustrin och resande-
trafiken att hava inverkat ofördelaktigt på
folksederna, att ha stegrat lyxbehovet och
bidragit till att ha vanställt landskapet. Till
en viss grad äro dessa förebråelser berättigade,
men de få dock icke överdrivas.

Överallt, där det som vi kalla framsteg
och civilisation har inträngt och inte bara
i turistorterna utan lika mycket eller ännu
mera i ögonenfallande i industri- och han-
delscentra, kan en förändring av sederna
märkas. Är detta en grund till att fördöma
handel och industri och återvända till det
av J. J. Rousseau prisade utillståndet? Vi-
sar sig lyxen vid turistorterna mera utpräg-
lad än i städerna? Vi tro det knappast.
När vi vidare jämföra hälsotillståndet och
de sociala villkoren bland landsbefolkningen
i vissa med turisttrafiken icke i beröring
kommande trakterna med den i kurorterna
i Graubünden, i höglandet, Waadtländer-
alporna etc., så utfaller icke jämförelsen
ogynnsamt för de senare.

Om också i estetiskt avseende stora fel
begåtts till skada för våra landskap, så
är därför ej på långt när hotellverksam-
heten alltid den enda skyldiga därtill.
Uppenbarligt vanställande av naturen
måste också läggas konstruktörerna av
vissa järnvägar, industrimännen och
elektroingenjörerna till last.

Hur litet betyda för övrigt dessa
missgrepp i jämförelse med den nytta
man har turistföreningen att tacka för.
Man må icke glömma, att denna
jämte boskapsskötsel och åkerbruk bil-
dar den mest nationella av alla
schweiziska näringsgrenar. De flesta av
Schweiz' industrialster kunna också vi-
darebefordras till utlandet. Däremot är
utvandringen av turisttrafiken och ho-
tellindustrin, vilka stå i ett intimt för-
hållande till hemlandet och dess natur-
skönhet, en omöjlighet.

Turistväsendet är en idealisk form av
handeln. I stället för att man exporterar
produkter, inbjuder man utlännin-
garna att köpa och använda dem i det
egna landet. Av allt slags offentlighet
till fromma för landets industri är
denna den enklaste. Dessutom kan den
användas utan kostnad, ty säljaren skic-
kar icke sin försäljare till köparen, utan
denne senare kommer av sig själv och
betalar köpesumman utan mellanhänder
eller andra omkostnader. Det är vad
man träffande betecknar såsom "export
inåt".

Fru Mary Reuszner, född Olrog, maka till kapten Gösta Reusz-
ner, Igelsta gård.

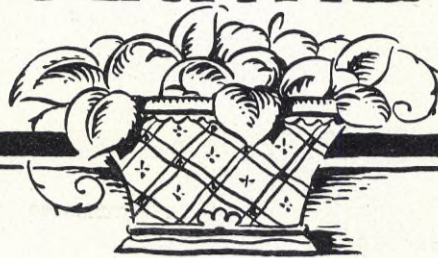
Emottager till förräntning
Sparmedel
å depositions-, kapital-,
sparkasse- och uppsägningsräkning
Telegr.-adr.: "Götabank".

AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK
Grundad 1848
EGNA FONDER: Kr. 78,750,000:—.

Emottager under bankens garanti å
Notariatavdelningen
kassor, värdehandlingar
och förmyndaredepositioner
Tel.: "Göteborgs Bank".

IDUNS JUBILEUMS-ARTIKLAR

SVERIGE, SPECIELLT STOCKHOLM är renommerat för sin förmåga att arrangera glansfulla fester. Mycket beröm har med all rätt slötsats över vårt sätt att ta emot kongresser, och i det hela taget över vårt flotta mottagande och hedrande av våra gäster från när och fjärran.

Nordens folk i allmänhet äro helt visst betydligt mer gästfria än Söderns. Vi äro ju heller inte så överflupna av resande utlänningar som länderna i Söder äro. Men — och det finns ett betänkligt men — vad kosta inte våra fester? När kostnaderna täckas med allmänna medel, så återverkar det även på dem som ha den största svårighet att komma ut med sina skatter, vilket är högst betänkligt, och drabbar deltagandet i festen huvudsakligen den enskilde, så är det ofta ett svårlöst problem hur den som gärna ville och borde vara med för att sammanträffa med intressanta personligheter, kanske yrkeskamrater, skall kunna klara den stora utgiften.

Eller gör man en gång en kraftansträngning för att åstadkomma något mindre dyrbart, så serverar man stora sega och klumpiga smörgåsar som det fordras krokodiltänder för att få något med av. Och då blir det mer skam än fest av något så smaklöst och stillöst.

Är det nu verkligen nödvändigt att en fest skall vara så dyrbar för att vara stilfull och lämna ett vackert och varaktigt minne? Kunde vi inte ta exempel från andra och rikare länder som förstå konsten att göra lysande fester utan stora kostnader?

Jag skall beskriva en praktfull fest i Rom för åtskilliga år sedan. Jag var där på de italienska kvinnornas första stora rösträtts- och kvinnosakskongress. Den hölls i det då alldeles nybyggda justitiepalatset som var rikt och festligt dekorerat med gröna guirlander och band i de italienska färgerna. Både salar och sektionsrum voro prydda så att man blev glad när man trädde in där.

Hela rösträttsrörelsen hade förvånande nog utgått från den högsta aristokratiens damer. Kongressen stod under drottningens beskydd. Hon var själv närvarande vid några tillfällen. President vid kongressen var grevinnan Spaletti, och bland de många ypperliga talarinnorna gjorde sig särskilt en ung markisinna bemärkt för sitt varma och briljanta inlägg för höjande av de kroppsarbetande kvinnornas låga löner som gjorde livet dubbelt tungt och farligt för dem. I den offentliga rösträttsdiskussionen deltog parlamentsledamöter och manliga vänner till kvinnorörelsen. Kongressen blev sålunda mycket uppmärksam. Det föll sig därför helt naturligt att Roms stadsfullmäktige inbjöd kongressen till en fest på Capitolium där "il sindaco", borgmästaren, var värd.

Och det var sannerligen en fest som man

Konsten att hålla fest.

Av

Ann Margret Holmgren

Stockholm har nyligen hållit fest för hela den merkantila världens representanter. Vår beprisade gästvänskap i all ära men fråga är om vi ej kunde av andra nationer lära oss att anordna festligheter som ej sätta så stor vikt vid bordets hävor men trots detta äro lyckade och glansfulla. Professorkan Ann Margret Holmgren tar här upp frågan till behandling och kanske känner sig läsekretsen hägad att även säga sin mening. Man är i så fall välkommen.

inte glömmes. Capitolium illuminerat, bara det var en oförgätlig syn. Man tågade in genom en häck av borgargardet i granna uniformer från gamla tider, lakejer i röda, guldbroderade frackar, silkesstrumpor och pudrat hår. Man kunde knappast tro sig i det tjugonde århundradet när man gick i all denna prakt uppför de breda, blomsterprydda trapporna och in i den stora Horatiernas och Curiaternas sal med freskomålningar på väggarna och jättestora, sittande bilder av tvenne påvar.

Här gavs nu först en liten konsert av artister på piano och violin. Det var en ingress

Iduns julipristävlan.

Ett hundra kronor i pris.

Med det stora intresse som Iduns månadspristävlingar väckt hoppas vi vinna gehör även för juli månads tävlan däri läsekretsen uppmanas att skriva en uppsats över ämnet

Kvinnans nya landvinningar.

Trots de många nya arbetsområden där den svenska kvinnan förstått att göra sig gällande finnas ännu några från vilka hon är avstängd. Sker det med rätta, passar hon ej där eller hålles hon utan tillräckliga skäl borta från verksamhetsfält där hon skulle kunna göra insatser till nytta både för sig och samhället? Det är frågor som det gäller att besvara i denna tävling, där man således dels skall ge anvisning på nya förvärvsmöjligheter, dels ange fullgoda skäl för dem. Huvudvikten ligger ej på att många förslag framställas, det kan vara nog med ett, blott det är väl motiverat.

Såsom i föregående tävlingar utdelas ett pris å ett hundra kronor till det bäst befunda svaret. Tävlingsskrift märkt "Julitävlan" insändes under denna månads lopp.

som kunde ha varit bättre, men i alla fall gav den ett visst högstämt anslag. Den hyper-eleganta societeten längtade emellertid tydligen efter att få tillfälle till konversation och till beskådande av varandras underbara pärlor och juveler m. m.

Nu vidtog den egentliga festen, och den var mer beundransvärd än Roms alla pärlor och diamanter hur bländande och gnistrande de än voro. I blomstersmyckade salar med härliga konstverk kring väggarna serverades te, sandwiches, kakor och förfriskningar av alla slag på dyrbart porslin. Man språkar, man gör intressanta bekantskaper, man lyssnar till musik, man uppsöker bekanta, och man slipper hindra tiden med att tugga och plugga i sig mat. Ingen matlukt, ingen bundenhet till endast två grannar, utsedda av höga vederbörande och valda efter andra principer än ens egna. Man har sin frihet att välja sitt sällskap.

Det föreföll mig idealiskt för både värdfolk och gäster att slippa ifrån de dyrbara köttgrytorna och i stället se borden fyllda av vackra frukter, läskande glacer och ädla och lätta viner i blixtrande kristall. En elegantare fest får man leta efter. Och jag är viss om att stadens kostnader för den voro särdeles blygsamma i jämförelse med vad man i Stockholm får vidkännas för att åstadkomma en minnesvärd fest.

På samma sätt tjusades jag av grevinnan Spalettis stora temottagning för hundratals människor i hennes vackra palats. I den marmorvita buffetsalen spelade en utmärkt orkester, i salongerna och trädgården konverseerade man ostörd av musiken. Här möttes folk som hade allmänna intressen. Det var fest även här.

Man förstod också i Rom att göra sitt vanliga sällskapsliv lika festligt för gästerna som lättvindigt för värdfolket. Jag hade fått ett generellt bjudningskort till professor och fru Mengarinis mottagningar i varje vecka. Man var bjuden till klockan 9. Jag kände mig litet olycklig över att inte kunna infinna mig förr än tjugo minuter för sent. Jag ringde på. En betjänt, klädd i sin vita vardagsdräkt öppnar och ser förvånad ut. — Har inte herrskapet mottagning i afton? frågade jag. — Jo-o, Signora, men herrskapet sitter till bords ännu. De ha varit på landet.

Signoran kommer utstörtande och ber mig stiga in. Hon skall snart vara omklädd. Jag får vackra planschverk att roa mig med.

Efter en timme eller mer kommer en ytterst elegant publik, herrarna i frack, damerna urringade och klädda i siden och sammet. Det är folk ur den vetenskapliga och konstnärliga världen, många med berömda namn. Konversationen är livlig. Ett par av gästerna göra musik. Man har både nöje och utbyte av säll-

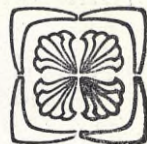
(Forts. sid. 712.)

CAP
Kejsarnougat

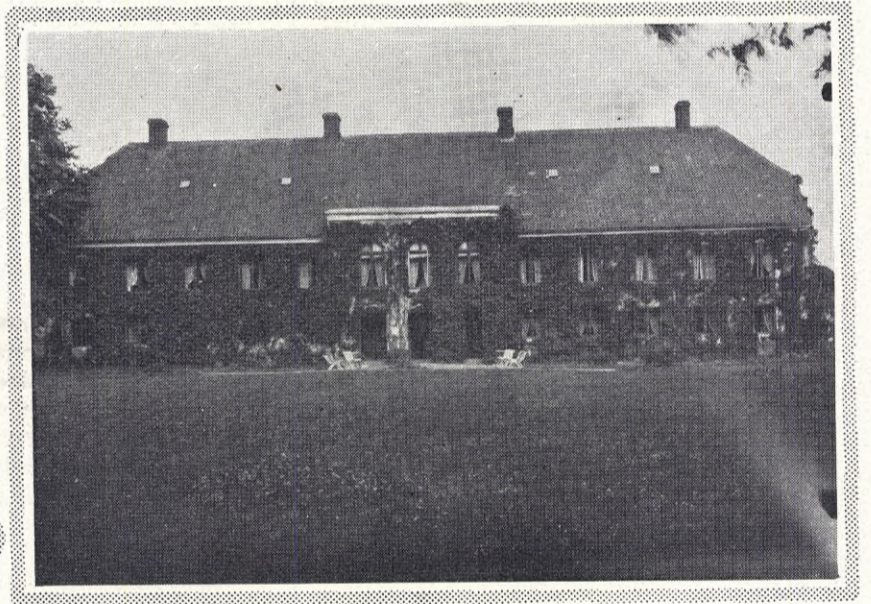
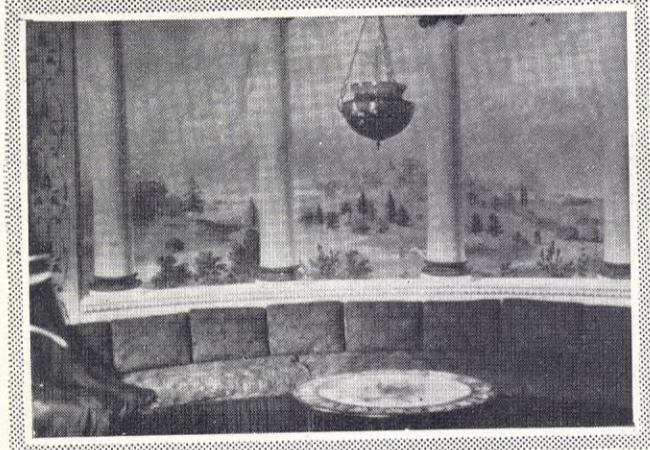
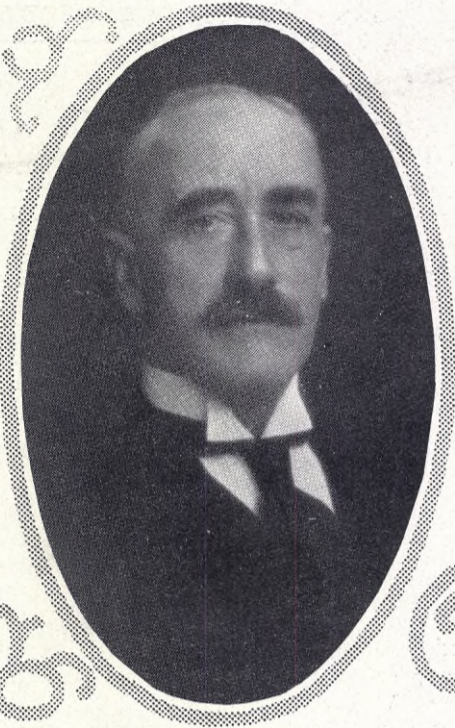
*Förnämsta nougatchoklad
i 10- och 15-öres-bitar.*

EN MÖNSTERGÅRD I SKÅNE

HOS KINCHS PÅ BÄLTEBERGA.

Bälteberga är känt som en av Skånes förnämsta mönstergårdar med gammal historia och gamla sägner, varom här berättas.

Bilderna visa överst fr. v.: godsägare Aug. Kinch, fru Ebba Kinch samt salongen med de gamla väggmålningarna. Nederst: interiör av "runda rummet" och Bälteberga corps de logis.

I EN RÄTT ENFORMIG TRAKT AV det omväxlande Skåne ligger en oas, som heter Bälteberga. Den ligger ungefär lika långt från Landskrona och Hälsingborg, någon mil från kusten. Och här på slätten har naturen helt omotiverat gjort några krumsprång och ordnat till ett stycke vild skönhet med höjder och stup och yppig vegetation. Man skall komma till Bälteberga söder ifrån — genom skogen och parken — det lönar sig, även om backarna äro branta. På långt håll ser man genom en snörrät allé en byggnad så övervuxen av grönt, att fönstren te sig som rader av ögon, vilka titta fram djupt inifrån. Likt sammetsmattor breda sig väldiga, obrutna gräsplaner framför byggnaden, och under den lummiga blodboken till höger sitta gårdens damer ivrigt sysselsatta med unga frökens utstyrel. Det är precis som i en herrgårdsroman från 1800-talets förra hälvt.

Fru Ebba Kinch kommer hjärtligt välkomnande emot mig, och det dröjer ej många mi-

nuter, förrän jag känner mig så hemmastadd i denna trevna miljö, att jag tycker, jag borde namna en servett jag också. I fru Kinchs sällskap får jag sedan göra en givande promenad genom park och trädgård, under vilken jag kommer under fund med, att Bälteberga är mer älskat än de flesta platser här på jorden. Gården och hemmet äro allt för denna präktiga husmor, som har tid att vara mig en så älskvärd ciceron trots sitt stora hushåll, som i vardagslag består av trettio personer. Hela ena flygelbyggnaden är nämligen bebodd av lantbrukselever — 14 stycken — av vilka dock några bo i huvudbyggnaden och inta sina måltider samman med familjen. Bälteberga är nämligen känt som en av Skånes förnämligaste mönstergårdar, och det är en värdefull merit att ha varit elev här. Då jag senare råkar även godsägare Kinch, får jag höra om hans enastående vackra kreatursbesättning, som är en av vårt lands mest framstående av sin ras — svartbrokig låglandsras

— och innehar rekord i mjölkavkastning. Jordbruket bedrivs huvudsakligen med arbetande elever, vilka således få en lika förträfflig som allsidig utbildning. Bälteberga är även vida känt för sin hästuppfödning. Hela familjen är också intresserad av lantbruk och deltar med livligt intresse i alla dess grenar.

Då vi nu gå längs parkens slingrande gångar, märker jag hur hela gården ligger liksom på en terrass, där terrängen på tre sidor stupar brant ner och bildar som en naturlig vallgrav. Det var här, som enligt sägnen, Ottar Belt, som givit såväl Ottarp som Bälteberga deras namn, någon gång på 1000-talet störtade sig med sin häst ner för stupet, därför att han förvägrats en ung jungfrus kärlek. Det sägs, att han står begravd i en ättehög i parken, till häst i full rustning. Och om nätterna rider en huvudlös varelse omkring på gården.

Den gamla trevliga byggnaden med dess (Forts. sid. 713.)

Det är skillnad på
NYSILVER
och nysilver. Köper Ni en vara med vidstående varumärke gör Ni ett gott köp. Finnes hos varje guldsmed.

Inreg. varum.
Tillverkare:
Guldsmeds A.-B. i Stockholm

Kemisk Tvätt utföres förstklassigt vid
A.-B. NYA BLÅ HAND
Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljeh. 23.
BUTIKER: Holländaregatan 13. Tel. Norr 4633; Birger Jarlsgratan 7, Tel. Norr 125 09, Rika Tel. 53 73; Brännkyrkagatan 2. Tel. Sö. 334 39; Hornsgatan 170. Tel. Sö. 301 35; Anna Walthjalt, Skolvägen, Alfsjö.

HEMMA HOS HOLMENS HERRE

EN HERRGÅRDSIDYLL MITT I STOCKHOLM.

I bokars och valnötsträds skugga.

Hörn av stora salongen.

EN POET HAR LIKNAT Skeppsholmen vid ett smaragdsmycke i Mälardrottningens krona. Liknelsen är både vacker och träffande, den lilla lummiga ön vid inloppet till Stockholm är bland det första som blir föremål för båtledes kommande främlingars förtjusta utrop och stockholmarna själva styra gärna sina steg över den krönte bron för att lustvandra i lindars och kastanjers skugga och drömma en stund i de vindskyddade bersåerna mot sjön. Det låter kanske som en paradox att använda ordet oberörd om ett flottstationsområde, men uttrycket ger sig självt under en promenad på knastrande sandgångar utmed sluttningar med vildvuxet gräs. Ön verkar, trots kasern och sjöfolk som skymtar här och där, som ett fridlyst, privat område. Vem har inte någon gång avundats de lyckliga som ha förmånen av att äga sin bostad i denna gröna oas mitt i Stockholm, och kastat längtansfulla blickar in i "Långa radens" små trädgårdstappor.

"Långa Radens" byggnader användas dels som tjänstelokaler, dels som officersbostäder. Husen byggdes inte igår, redan på 1700-talet stodo de där, ingen vet riktigt i vad egenskap, men det säges att de någon gång för länge sedan varit lador. I varje fall vet ingen säkert när ladorna anordnades till bostäder eller vem som bodde där först. Någon riktigt genomgripande restaurering ha aldrig de gamla husen varit utsatta för och stora krav på modern bostadskomfort fylla de inte, men så är heller inte charmen och den rogivande gammaltidsstämning spolierad.

I "Långa raden numro 2" bor stationsbefälhavaren, konteramiral Riben. Redan i hallen, vid anblicken av den långa filen rum, där ganska skrymmande möbler ha gott svängrum, vågar man en stilla undran var armiral Riben bodde förut och vart han skall ta vägen när han flyttar ifrån det gamla skeppsholmshuset. En modern stockholmsvåningsrum förefalla som garderober mot dessa.

Amiral Riben och fru Karin, född Pihl, i herrummets läs- och arbetsrum.

I raden av de många lantliga idyller som ännu finnas in på Stockholm knutar är de gamla husen och trädgårdarna på Skeppsholmen. En av dessa, konteramiral och fru Ribens traditionsfyllda hem ägnas här en skildring i ord och bild.

Lilla salongen, det första rum man kommer in i från hallen, har ett möblemang som förefaller höra rummet till. Det är en sådan där förnäm skulpterad päronträsmöbel, klädd med grågrönt och som visar att en sådan där stackars möbel, som varken är antik eller modern ibland kan vara det enda riktiga. I nästa rum, stora salongen, tyckes solen skina jämt, tack vare den gyllengula möbelklädseln. Där är stilen ogenomförd gustavianskt, det mesta i vit lack, med ett och annat smycke av mörkt inlagt träslag. I denna salong äro två stora speglar placerade mellan fönstren. De höra till den fasta inredningen och gjorde säkert våningen dubbelt eftersträvansvärd i den icke så värst längesen svunna tid, då en salong inte var någon salong utan åtminstone en trymå.

Längst in ligger amiralens arbetsrum, familjens egentliga samlingsrum eftermiddagar och kvällar. Matsalen är förlagd åt "skuggsidan", men det skulle ju en matsal vara förr. Sovrummen äro belägna en trappa upp och enligt fru Ribens mening de hemtrevligaste i hela huset, men också de mest privata. Så dit in släpptes inte kameramannen.

I stället hämtar fru Riben nyckeln till trädgården, dit man har en liten bit att gå. Täppan framför huset innehaves nämligen inte av amiralens utan av en officersfamilj som bor i nedre våningen.

Det är en trädgård med alla en gammal herrgårdsträdgårds ljuvligheter från lusthuset och bersån till bärbuskaget. Där finns ett knotigt, jättestort päronträd, ett bokträd som breder sina grenar till ett mäktigt valv och en gräsmatta som överflödar av bellis.

Uppe i köksträdgården finnes det dessutom en kuriositet, ganska ovanlig för våra breddgrader. Det är ett åldrigt, tudelat valnötsträd som lutar sig mot det gröna staketet till varvschefens trädgård. I höstas gav det rik skörd på fullmogna valnötter, som ätos med särskild andakt vid julens gottbord. Annars är väl Gotland det enda ställe i vårt land där man kan plocka mogna och fullmatade valnötter.

Med få ord sagt, här är gott att vara och det är väl begripligt att de som besitta denna lilla lustgård i hjärtat av och ändå så fjärran ifrån storstaden inte längta till annat som marnöje.

Som en kuriositet kan anmärkas att "Långa radens" huslänga enligt en gammal skeppsholmsbos utsago skall vara precis på stretket lika lång som Great Est, fartyget som på 50-60-talet lade ut telegrafkabeln mellan Amerika och Sverige och vars namn då var på allas läppar. Bragden, som det skeppets manskap utförde, var för den tidens människor lika märklig som Lindbergs atlantflygning var för oss.

TH. K.

Berlinerbröd

3 ägg
210 gr. strösocker
100 " fast smör
200 " vetemjöl
1 1/2 tesked Tomtens
Bakpulver
100 gr. sötmandel

BEREDNING: Äggen och sockret röras tills blandningen blir vit och pösig. Smöret röres vitt och blandas med äggsmeten. Mjölet siktas med Tomtens Bakpulver och blandas till det övriga. Mandeln skäres i grova strimlor (skällas ej) och tillsättes. Smeten lägges upp på smorda plåtar i omkring 3 cm. breda längder, vilka gräddas ljusbruna i medelmättig ugnsvärme. Medan längderna ännu äro varma, skäras de på snedden i 1 cm. breda bitar.

K E J S A R I N N A N

PRINSEN SPELADE AMORS ROLL OCH

Kejsarinnan Hermines två söner. Den t. h. med huvudet i handen är prins Georg Wilhelm.

Kejsarinnans död i landsflykt var som ett personligt slag för mig. Jag har sett nog av döden för att inse det oundvikliga i den. Men de omständigheter under vilka hon dog, gjorde hennes död ytterligt tragisk. Tysklands tillstånd var så olyckligt, att döden beredde hennes hjärta en ej ovälkommen lättnad. Men hur ensam tycktes nu icke kejsaren, ensam i främmande land! Hela min gamla tillgivenhet för honom vällde fram inom mig. Jag grät för honom och för mitt land. Jag kunde se för min inre blick kejsarinnans dödsbädd. Jag föreställde mig kejsarens högresta, grå gestalt stående med sänkt huvud, då kistan med den enda mänskliga varelse, vars trohet var utom allt tvivel, stilla bars nedför trapporna på Doorn. Jag föreställde mig även kronprinsen, som hade kommit från sitt ensliga hem i den lilla byn Wieringen, gående med sin far i sorgeprocessionen.

Men kejsaren och hans son fingo icke följa kejsarinnans jordiska kvarlevor. De fingo ej ens tillstånd att följa hennes kista till gränsen. Sådana män som Wilhelm II gråta sällan, men vid detta tillfälle gav han efter för sin sorg. Liksom älskaren i Rossettis "Blessed Damozel" tycktes det mig, som om jag hörde hans tårar. Skulle kejsaren, frågade jag mig, yrka på att få ledsaga sin älskade maka till hennes sista vilorum bland träden i Potsdam, där Fredrik den stores ande ännu tycktes dväljas? Skulle han kasta stridshandsken mot den tyska republiken och de allierade? Skulle någon våga hindra kejsaren eller kronprinsen från att göra kejsarinnan den sista tjänsten?

Böjd, grå och ensam gick han tillbaka till det övergivna hus, som hade härbärgerat den

skrivbord. Med enkla, varma ord berättade han för mig det vackra förhållande, som hade helgat hans äktenskap. Denna kejsarens beaktelse för mig vid vår förlovning stärkte de intryck jag fått genom de intima breven från kejsarinnan till min mors vän, kejsarens faster, storhertiginnan Louise av Baden. Wilhelm och Augusta Victoria hade dyrkat varandra.

Den avlidna kejsarinnans rum befinner sig i samma skick som då hon dog. Ej en tavla är flyttad, ej en stol rörd. Det är det största och soligaste rummet på Doorn. Liksom rosenträdgården, som uppkallats efter henne, är det helgat åt minnet av kejsarinnan. Friska blommor, som ständigt bytas om, vittna om kejsarens oförgätliga kärlek till Augusta Victoria. Ätminstone en gång varje vecka besöker han, vördnadsfullt och ensam, det rum, där hennes trogna hjärta upphörde att slå, för att där dväljas bland sina minnen. Ej mindre vördnadsfullt än kejsaren själv brukar jag föra de trognaste bland dem, som vallfärda till Doorn, till kejsarinnans helgedom. Berövad sin krona bär hon fortfarande en gloria. Ingen kan inträda i detta rum, som har sett en så stor sorg och ett så stort lidande, utan att bli synbart rörd.

Det var kort före påsk 1922. Ett år hade gått sedan det tyska folket hade visat sin döda kejsarinna större hedersbetygelser än de visat henne medan hon levde. Varje dag medförde en ny katastrof. Om ingenting annat hände, föll riksmarken, ehuru vi ännu ej hade nått det stadium då värdet av Tysklands sedelomlopp endast kunde uttryckas med tal, som

Denna del av kejsarinnan Hermines memoarer ha sitt största intresse genom skildringen av hur den lilla prins Georg Wilhelm blev utan att ana det en förmedlare mellan sin mor och den landsflyktige monarken.

han hade älskat mest i denna världen. Avskedet från Augusta Victoria lade flera år till hans ålder.

Varje år, på årsdagen av hennes död, höljes kejsarinnans sarkofag av blommor och kransar från olika delar av landet. En av dessa kransar är en tribut från kejsaren; en är en hyllning från mig. Varje år skyndar jag till Doorn, var jag än må uppehålla mig, för att vara tillsammans med kejsaren denna sorgens dag.

Då jag blev kejsarens trolovade, gav han mig ett fotografi av kejsarinnan, som alltid står på mitt

framkallade en föreställning om avståndet mellan jorden och planeten Mars. Jag satt i mitt arbetsrum på slottet Saabor och gick igenom mina räkenskaper. Detta synes kanske vara en olämplig sysselsättning i deras ögon, som tro att prinsessor tillbringa sin dag med att prova kronor framför en förgylld spegel, då de ej äro upptagna med att undersöka genom hur många bolstrar och madrasser de kunna känna en ärt.

Det var hårda tider för alla. För medlemmar av furstehuset, som endast voro övade i militära sysselsättningar, var det till och med svårare än för deras olycksbröder av mindre upphöjt stånd att bryta nya levnadsbanor åt sig. De kunde knappast börja som bokhållare i något handelsföretag. Ingen — utom möjligen gulascherna — vill ha en bokhållare eller ett biträde, som måste tituleras "Ers Kungliga Höghet". Och att avstå från denna titel skulle ha varit ett medgivande att de övergivit allt hopp om att återställa monarkien. Det skulle ha inneburit förräderi mot deras släkt och mot det förflutna. Dessutom även om de hade velat avstå från sina fordringar, skulle deras inkognito ej ha respekterats.

Många före detta regerande furstehus kände och känna ännu nödens betryck. Även min förmögenhet krympte dagligen ihop, men Saabor, med dess areal av åkerjord och skogar representerade verkliga värden, som trotsa all deflation. Trots detta kunde jag ej få debet och kredit att gå ihop utan stor sparsamhet.

"Mamma."

"Stör mig inte är du snäll. Jag är upptagen."

Men något i barnets röst kom mig att se upp från mina papper. Det var Georg Wilhelm, min andra pojke. Hans utseende skrämde mig. Alla tidens elände stirrade på mig från hans ansikte. Han hade gråtit. Hans lilla ansikte badade ännu i tårar, som han försökte torka av med en näsduk av tvivelaktig färg.

"Vad är det, älskling?" frågade jag, och tog hans lilla huvud mellan mina händer.

"Mamma, jag är så ledsen för den stackars kejsaren. Han har det allt förskräckligt långsamt."

Van att diskutera allt med mina barn, hade jag upprepade gånger talat om det oförtjänt hårda i kejsarens öde. Hans ensamhet i främmande land efter kejsarinnans död hade rört mig till tårar, men jag hade knappast väntat, att Georg Wilhelm, den morskaste av mina barn, skulle grubbla över sin kejsares tragiska landsflykt med så lidelsefull intensitet.

"Mamma, när jag blir stor, vill jag strida för kejsaren."

"Ja, min älskling."

"Mamma, får jag skriva ett brev till honom?"

"Javisst får du det, mitt barn."

Det föreföll mig sällsamt, att jag hade motstått min egen impuls att skriva till min landsförvisade härskare. Själva djupet av min sorg var skälet till min tystnad. Vissa känslor äro för djupa för ord.

Min tillåtelse glädde den lille pysen ofantligt. Han hämtade genast bläck och penna och satte mödosamt ihop sitt brev till kejsaren. Jag blickade fundersamt ut genom fönstret.

Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.

5:—

Ett gediget och billigt praktverk
Carl Larssons: Svenska kvinnan genom seklen.
Rekv. direkt fr. Iduns Exp., Sthlm. Fraktfritt Kr.

5:—

O C H H E N N E S L I L L A S O N

BLEV FÖR MEDLAREN MELLAN WILHELM II OCH HERMINE.

Som i en dröm såg jag de bilder av kejsaren, som hade prytt mitt arbetsrum i Greiz. Jag såg honom, då han talade som en far till min syster Caroline vid hennes giftermål med storhertigen av Weimar. Mina öron fångade ekot av hans glättiga skratt vid den lunch i det kejserliga slottet, då jag för första gången träffade den vördade kejsarinnan, hon, som nu slumrade så fridfullt i sitt mausoleum i Potsdam.

Ingen känner kejsaren, som icke hört honom skratta. Jag såg kejsarens plågade uttryck på den stora hovbalken år 1912. Jag såg honom rida sin stridshäst vid den kejserliga manövern vid Breslau. Jag såg honom stå på slottsbalkongen i sin grå uniform i juli 1914, föremål för massans ovationer. Jag genomlevde ännu en gång den fasansfulla november, då Henrietta föddes, mitt under det revolutionära Berlins stridslarm.

"Mamma" — Georg Wilhelms röst avbröt mina drömmarier — "är detta riktigt?"

Han läste sitt brev för mig. Adressen var korrekt: Till Hans Majestät Kejsaren.

Sedan anslog han emellertid en enkel ton, mer naturlig för hans ålder och skrev ett varmhjärtat, barnsligt brev.

Han undertecknade brevet: "Georg Wilhelm", och tillfogade med sirlig stil: "Prins av Schönaich-Carolath."

Tyvärr hade han i sin sorg gjort en ful bläckplump på papperet, och jag gav honom ett nytt ark för att renskriva brevet. Jag föreslog icke någon ändring av ordalydelsen. Orden kommo direkt ur ett barnahjärta. Att ändra dem skulle ha berövat dem deras spontana friskhet. Med pojkaktigt trög hand skrev han själv adressen på kuvertet och yrkade på att det skulle postas genast.

Föga anade Georg Wilhelm att han spelade Cupidos och ödets roll!

Kejsarens post är alltid stor. Varje dag medför hundratals brev av olika slag: hyllningsbrev eller brev med anmodan om hjälp. Posten sorteras i portvaktsstugan, där husföreståndarens kontor är beläget. Varje brev, som har det minsta värde eller det minsta anspråk på kejsarens uppmärksamhet, framläggas för honom. Han sätter sitt "W" och datum i ett hörn av försändelsen för att ange att han läst den. Till detta lägger han stundom en liten anmärkning. Om brevet är dumt, kan det framkalla en förarglig anmärkning, som "En sådan åsna!" Om ett brev behagar honom, nedskriver han sitt intryck i kanten. Viktiga brev förvaras i arkivet och de dupliceras stundom för utdelning bland intima vänner.

Då min sons brev anlände, dvaldes kejsarens själ bland skuggor. Livet hade tvingat den bittra bottensatsen i dess bågare till hans ovilliga läppar. Georg Wilhelms brev kom som en solstråle i hans dystra förtvivlan och rörde hans hjärta djupt. Han hade bett Gud om ett tecken i sin djupa sorg. Min sons enkla brev syntes honom nu utgöra svaret på hans bön.

Några dagar senare utropade Georg Wilhelm glädjestrålade: "Mamma, mamma! Ett brev från kejsaren!"

Han viiftade med ett stort kuvert med det kejserliga vapnet. Det var ett brev, egenhändigt skrivet av kejsaren, vari han tackade min

son. Vidare innehöll kuvertet ett fotografi av härskaren på Doorn samt ett brev från honom till mig. Det var det första brev, som jag någonsin mottagit från kejsaren. Han tackade mig för Georg Wilhelms brev och inbjöd hjärtligt mig och mina barn att besöka honom på Doorn. Jag skälvde till och blev mållös. Att åter få möta min ungdoms idol, min kejsare, ensam i landsflykt. Att från hans egen mun få höra alla de saker, som av ett eller annat skäl, inga besökande på Doorn hade kunnat

Kejsarinnan Hermine (t. v.) och hennes styvdotter kronprinsessan Cecilie.

Hur skall idealstaden se ut?

Gör den levande! säger stadsplanedirektör Per Hallman.

Idun har till den framstående arkitekten och stadsplanexperten Per Hallman, vars avgång efter mångårig förtjänstfull gärning i dagarna bebådats, riktat frågan: hur bör idealstaden se ut? Och därpå har han givit följande spirituella lösning av den kinkiga frågan.

HUR SKALL IDEALSTADEN SE UT? Det är så enkelt att teoretiskt svara på: Så att allt levande där trivs.

— Men hur få igenom detta i praktiken? Där ligger problemen; och då trevnadsidealerna äro så gott som över allt av olika natur, kan det icke framdefinieras enbart en »idealstad» gällande som mönster för alla.

Se på Sverige t. ex. Vilhelminagubbarnes s. k. kyrkstad (med hälgstugor) är för dem ett ideal, Stockholmsgubbarnes så gott som i gemen är det fria egna hemmet på egen mark. Se vidare engelsmännen, som mest älska sina radhus, sammanbyggda små smala egna hem i långa längor och med lika smala tarmar bakom, trädgårdar med blomland — — — etc. Zulukaffrens ideal känner jag ej; men nog finnes det ett sådant, likaväl som på Spetsbergen.

Alltså: trevnad åt allt och alla. Trevnad för de boende, friska som sjuka, trevnad för handel, industri, hantverk och kommunikationer, var och en och vart och ett efter kynnet.

Så skall man bygga en stad. Icke slå upp i engelska eller andra tekniska lexica utan slå upp sin egen orts lexicon.

Vidare: Krafter — det är det som behövs i samhällsbyggandet, krafter av alla slag, inte bara de avloppstekniska utan framför allt kraften att kunna ge människan, vem hon än må vara, hennes trevnad. Förståelsen för denna livsfaktor skall bygga staden. Skaffa den och ni får ert ideal.

Av det här kanske ni tror, att jag vill (Forts. sid. 714.)

säga mig! Att slutligen få veta vad han tänkte och kände och led!

Var och en, även bland de initierade, som återvände från Holland, berättade annorlunda än de andra. En del voro diskreta ända till fullkomlig tystnad. Andra voro likgiltiga. Andra åter voro opålitliga. Otroliga rykten sattes i omlopp, hemlighetsfulla antydningar om religiöst vansinne och våldsamma vredesutbrott. Onda tungor och skandalthungriga personer — allesammans hämndlystna lögnare — försäkrade bestämt, att sorgen hade gjort kejsaren sinnessjuk. Kunde det vara sant?

Jag hade läst Edgar Allan Poe, denne skönhets och smärtans trubadur.

Var kejsarens hjärna ett "Haunted Palace", hemsökt av krigets och fredens favoriter?

And travelers now, within that valley,
Through the red-litten windows see
Vast forms that move fantastically
To a discordant melody;
While, like a ghastly rapid river,
Through the pale door,
A hideous throng rush out forever,
And laugh — but smile no more.

Var detta kanske en förkänsla av vad som väntade mig på Doorn? Skulle jag antaga inbjudningen?

För egen del, ja. Det var mitt privilegium. Det var min plikt. Jag måste fara, utan att ta hänsyn till vad som väntade mig, även om jag blott kunde bringa en ringa tröst för min landsflyktige kejsare. Jag kunde ej ta med mig mina söner utan att allvarligt rubba mina planer för deras skolgång. Men flickorna? Skulle jag ta med mig Carmo och Henrietta?

I själ och hjärta trodde jag alls icke de dystra ryktena om kejsarens sinnessjukdom, men jag skulle ej ha varit kvinna och mor, om jag icke hade blivit förskräckt. Jag hade varit van vid tragedier i hela mitt liv. Jag fruktade ej för min egen del. Men jag ville skona mina barn från möjligheten, hur avlägsen den än kunde vara, att alla deras illusioner skulle krossas av en chock.

Jag beslöt att resa, men att resa ensam.

(Anglo-American Copyright. Eftertryck helt eller delvis förbjudet.)

En verklig njutningsdryck får Ni av

Kobbs Zaryana Thé

(uttalas: SARJANA)

Erhålles överallt i originalförpackningar à 75 öre, Kr. 1.75, 3.50, 6.75 o. s. v.

MORMORSMORS ÄRMAR OCH VÅRA

HUR MODERNA FÖRSVINNA OCH KOMMA TILLBAKA IGEN.

Smäfflickornas ärmmod har inte alltid varit vackert och bekvämt.

Den moderna sommar-
taolettens ärm
skall vara lång och
arbetad.

Puffärmen av 1927...

... och ärmen som var
à la mode på femtio-
talet.

Åttiotalets snävärnade
tunga klänning har an-
passat sig efter en ny
tids smak.

MONSIEUR POIRET'S OCH DE andra modekungarnas kreationer befinnas vara rätt och slätt plagiat av våra förmödrars skraddare då vi titta noga efter. Om vi nu, för att hålla oss till en sådan viktig dräktens detalj som ärmarna, först kasta en blick på mormorsmors foto, så är hennes lilla ärm puff ackurat densamma som på sista parismodellen på övre radens mittbild. Damen i rutig taft längst ned till höger skulle, om kjolen vore längre, vara en trogen kopia av 80-talets turnyrklänning med sin snäva ärm. Spetsklänningen längst upp i vänstra hörnet har en ärm, vars förlängda veckrika puff från mitten på överarmen till den rätt höga, om handleden lindade manchetten, förskriver sina anor till medeltiden. Flickungen till höger på barngruppen, en syskon-

Försommarnatt.

Sydvästanblåsten andas tungt
igenom mitt öppnade fönster.
En människenglimt belyser lugnt
tapeternas blommiga mönster.

På fönsterbrädet står en skål
med liljekonvaljebuketter,
som dofta — mer än sömnen tål —
av lövskogens ungsommarnätter.

Jag ser på månens vita ljus,
hur skyarna komma och fara,
och lyssnar trött på blåstens sus
och önskar, jag somnade bara.

En sista människenglimt dör hän,
tapeternas färger bli släckta.
Det brusar tungt i gatans trån,
gardinerna fladdrar och fläkta.
FRIDA LANDSORT.

kvartett von Rosen — i vilken f. ö. den sittande pysen är greve Magnus v. R. — askädliggör hur grymt 1840-talets ärmmod kunde vara mot en liten 11-12-åring. Tänk vad denna enorma, smaklösa säckärm skulle hämma rörelsefriheten i lek och arbete!

Ett mera klädsamt ärmmod än sommarens ha vi inte på länge begåvats med. Så utomordentligt praktiskt är det kanske inte, då typriktighet är vad som mest ntmärker det. Rikt rynkade puffar, knutna manchetter med hängande öglor, sjönk ärmen i sin allra nyaste form — en vid klockskuren volang, som faller från armbågen, dit ärmen är smal, ända ner på handen — är just ingen ändamålsenlig arbetsdräkt. För det praktiska livets sommarklänningar har man i år att välja på antingen ingen ärm alls eller en mycket kort, isydd sådan.
REGINA.

I GAMLE KUNGENS DAGAR

NÅGRA MINNEN FRÅN KONUNG OSCARS SOMMARFÄRDER TILL MARSTRAND.

MARSTRAND VAR PÅ KONUNG Oscars tid vår finaste badort, naturligt nog eftersom societeten gärna samlades till denna plats som var kungen så kär att han år efter år återvände till detta Nordens Madeira, vilket smickrande namn Marstrand fått och delvis även gjort sig förtjänt av. Alla ville sola sig i den kungliga nådens sken men inte alla voro lyckliga nog att höra till de utvalda. Och då blev man förstas avundsjuk och tröstade sig med små gaddigheter speciellt mot det kvinnliga livgarde som trofast höll sig i kungens närhet och därav erhållit spenamnet Kungsflundorna. Men det var inte utan att spydigheten ibland hade sitt berättigande, ty konkurrensen om lyckan att befinna sig nära majestätet tog sig någon gång rentav löjevåkande uttryck, varom många anekdoter vittna. En av de lustigaste yttringarna av kungafjäsk fick en barberare på platsen erfara då en dam en dag kom in till honom och i största hemlighet utbad sig en tjänst. Förhållandet var att kung Oscar brukade klippa sitt skägg där och nu ville damen ifråga anhålla som en ynnest att mannen samlade hop de kungliga skäggstråna som allerunderdånigast föllö för saxen och lämnade henne dem till souvenir. En tia som samtidigt trycktes i hans hand övertygade mannen om att han inte behövde besvära sig förgäves. Beställningen utfördes också ordentligt och om en tid kunde den lyckliga stoltsera med en liten gulddosa vilken som relik inneslöt inte påvens utan kungens skägg. Dyrgripen förevisades i allra största hemlighet och under absolut tysthetslöfte för en väninna och följden blev att strax

Revisor Math. Lehman i Generaltullstyrelsen, en bekant stockholmare, har haft den lyckliga och efterföljansvärda idén att i ett minnesalbum samla fotografiska bilder, erinrande om gångna tiders händelser som han själv haft tillfälle att taga del uti. Det är ett litet stycke kulturhistoria som härigenom åstadkommits. Bland de mest värdefulla fotografierna finnas många sådana från Marstrand under Oscar II:s regering. Konung Oscar hade som man erinrar sig utvalt Marstrand som sitt favoritställe sommartiden och det var en stor och alltid påräknad händelse i badortens annaler när kungen ombord på Drott anlände till Marstrand. Revisor Lehman hörde till de mera anlitade krafterna då det gällde att anordna fester och utflykter vari monarken gärna tog del. En del av de fotografier som togos vid dessa tillfällen ses å följande sida.

efteråt fick den goda barberaren mottaga visit av ännu en dam med en tia i nypan och en bön om kungliga skäggstrån. Och det blev snart inte bara en utan flera damer som kunde uppvisa sådana där kungliga skäggdosa. Tiorna växte i den lyckliga frisörens kassaskrin men också svårigheterna ty kung Oscar skulle haft ett verkligt patriarkskägg för att kunna leverera tillräckligt för en så livlig efterfrågan. Då fick denne Figaros klipska ättling en idé. I Marstrand vistades samtidigt en känd bryggeridirektör som hade skägg av ungefär samma kulör som monarken. Fortsättningen på historien anar ni men det gjorde inte de kungadyrkande små damerna som trofast gömde sina gyllene skrin utan vetskap om att det inte var Högstder-

samme själv utan en prosaisk bryggare som bestått innehållet däri.

Kung Oscar skulle nog ha skrattat själv åt historien om den blivit honom bekant liksom han förmodligen roats av andra prov på den ivriga tävlingen om att vara i hans ynnest. Ett skämt om också väl spetsigt uppskattade han som till exempel en gång då han kom flankerad av två sina allra trognaste i den kvinnliga livvakten, generalskan Abelin och landshövdingen De la Gardie. Man kom gående över torget vid vars brunn stod fröken X., en av Göteborgs societetens skönheter.

Åh, sade kung Oscar, här står den sköna Rebecka vid brunnen, då får man kanske något att dricka?

Gärna det, blev svaret, men då skall jag be om rättighet att få vattna kamelerna också.

Kungen skrattade men vilken min "kamelerna" gjorde förmåler inte historien.

Att sitta till bords med monarken åtråddes inte bara av hans undersåtar. Man berättar om en amerikansk dollarmagnat med mycket litet stamträd men desto större åtrå att umgås med denna världens store. Han kom till Marstrand och förklarade att han var hågad att betala vad som helst för äran att bli inviterad ombord på Drott. Hans frikostighet anlätades också i någon mån som hjälp vid arrangemangen för badortens festligheter men det var ju inga summor att tala om och de hade naturligtvis ingenting att skaffa med den inbjudan som han slutligen fick, välviljan sträcktes t. o. m. så långt att han inbjöds till kungens bord. Men den lyckan ville han

(Forts. sid. 715.)

V I S V E N S K A R O M S O M M A R E N

FÖR IDUN AV VERA von KRÆMER.

DET ÄR ROLIGT ATT TÄNKA SIG hur olika vi svenskar fira vår sommar. En kvick människa skrev för något år sedan, då vi som vanligt voro uttröttade av att vänta på sol och värme: "låt oss hoppa över sommarn! Låt oss komma överens om, att aldrig fråga varandra vad vi skola göra i sommar, låt sommaren vara som hela året, ingen skillnad." Det svindlade ett ögonblick för mig, då jag läste detta (som var roligare och bättre utfört än jag här ungefärligt citerar det). Skulle man kunna det? Ta juni som november? Ta smultron som lingon? Lägga undan ett par ullvantar bara en passant, med en blick mot himlen — ånej, idag är det visst inte vantväder...

Nej, vi komma nog att behålla vår koncentration kring sommaren. Den tid, då vi magasinera minnen och livslust för hela året. I dag just vände jag på en smultronplanta och såg efter — det fanns kart. Det är litet sent, men bland alla blommor, och jag har aldrig sett så mycket smultronblommor som i år, fanns det äntligen kart. Och vi vuxna semesterfirare gå på fullt allvar och säga till varandra: "Ja, du får nog inte vara med om smultronen, så sena som de äro. Men jag får."

Det är ett nöje jag hittat på åt mig i år — jag städar i en skog. En ekskog med massor av vindfällan. Jag hugger och sågar och ordnar i denna skog som i ett skimrande skåp, "städad i en byrålåda" ute i Guds fria natur, släpar och drar och det knakar i skogen, då grenarna brytas... Jag skulle kunna sända in en

Hur olika vi fira vår sommar ger förf. här en roande översikt av.

skrivelse nästa vår till ett departement, jag vet inte riktigt vilket, och be om tillstånd att få hugga och städa på någon tusendedels fläck av statens skogar, bara för att få tillfredsställa denna hobby. Det borde vara ecklesiastikdepartementet. Vi hörde i söndags i radion den norska prästen använda ordet *lyckolös*. Ett bra ord, som slagit rot redan. När man städar i en skog kan man inte vara en lyckolös människa. Jag är mycket glad för min semester och dess form av strävsam helg i skogen.

Men alltså, medan jag ordnar därute så att svetten droppar från pannan, tänker jag på alla andra svenskar.

De i Stockholm. Stamkunderna på Operakällarens terrass lunchdags. Fröknarna på N. K:s terrass, de som servera. Fröknarna i bodarna. Konduktörerna på min linje, tolvän. Den som ser så bra ut och den som är så retlig mot de små skolflickorna, att de följa honom med stora, förebrående, litet förbittrade och rädda ögon i vagnen.

Och vidare. De svenskar, som fara utomlands och just nu stå och trängas i Sassnitz och flytta kappsäckarna ett steg i taget. De som ligga vid badorter — stackars, stackars människor, arma människor, som spela bridge om förmiddagarna. Och, à propos det, de förkastliga arbetarynglingar, som spela kort i Bellevueparken också om förmiddagarna, men

bara på söndagen. De andra förmiddagarna äro de inte lediga. De människor som plaska i vatten och de som gå i fjäll. De som gå på Berlins gator och Paris gator och titta på juveler och hattar i bodfönstren. De som hänga upp flugpapper i kök i skärgården. De som vattna i trädgårdsstäderna och i hemlighet be om regn, tvärs emot vad vi andra vilja ha. För att de skola få slippa vattna. (I juli ska jag också be om regn.) De som äta på pensionat hela Sverige runt, sådana pensionat, där man viftar bort flugor från osten, innan man skall till att skära den och så fina pensionat, att de ha flugfri ost. Och de, där det finns en skådespelare med, som också går fram och brer sig smörgås.

På alla dessa tänker jag. Seid umschlungen, tusenden!

Och i höst ska vi träffas, samt och synnerligen.

Och sedan ska vi så småningom träffas på bjudningar. Och då slår det inte alltid väl ut. Det blir ingen resonnans. Vi se på varandra och treva oss fram med allmänna talesätt och under tiden känna vi oss för med osynliga tentakler, försiktigt, sträcka ut och dra in dem. Under alla våra talesätt ligger detta, trevande efter sympati, en fråga om samstämmighet.

Ibland blir det som sagt ingen. Ibland blir det kontakt. Ett gåtfullt möte. Man lever helt olika, är helt olika, men med ens säger en blick som möter en, att här finns det samstämmighet, en anknytning i tillvaron.

På det tänker jag, när jag städar i skogen. Och jag längtar också till hösten.

SOMMARSOL ÖVER MARSTRAND

I GAMLA KUNGENS DAGAR.

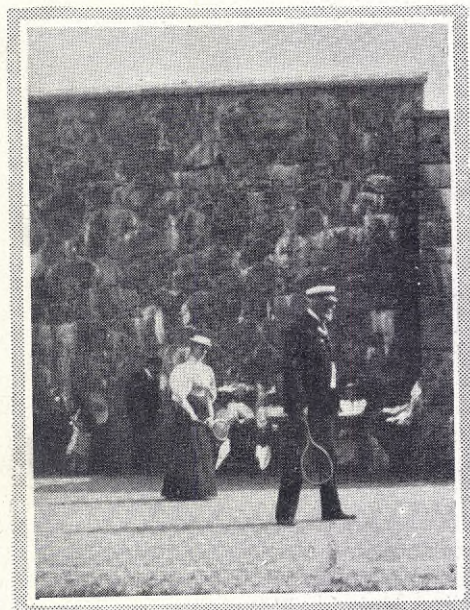
Medan kung Gustaf hälst vistats på Särö under sina besök å västkusten var Marstrand Oscar den andres favoritställe och där representerade han kungligheten med allt det strålande goda humör och älskvärda lynne som han kunde utveckla. Här några bilder till texten å föregående sida.

En kunglig kneippkur

"Hjärter kung och de fyra damerna." Kung Oscar ombord på Drott med uppvakting och damer bland vilka märkas dessa representanter för ungdom och skönhet.

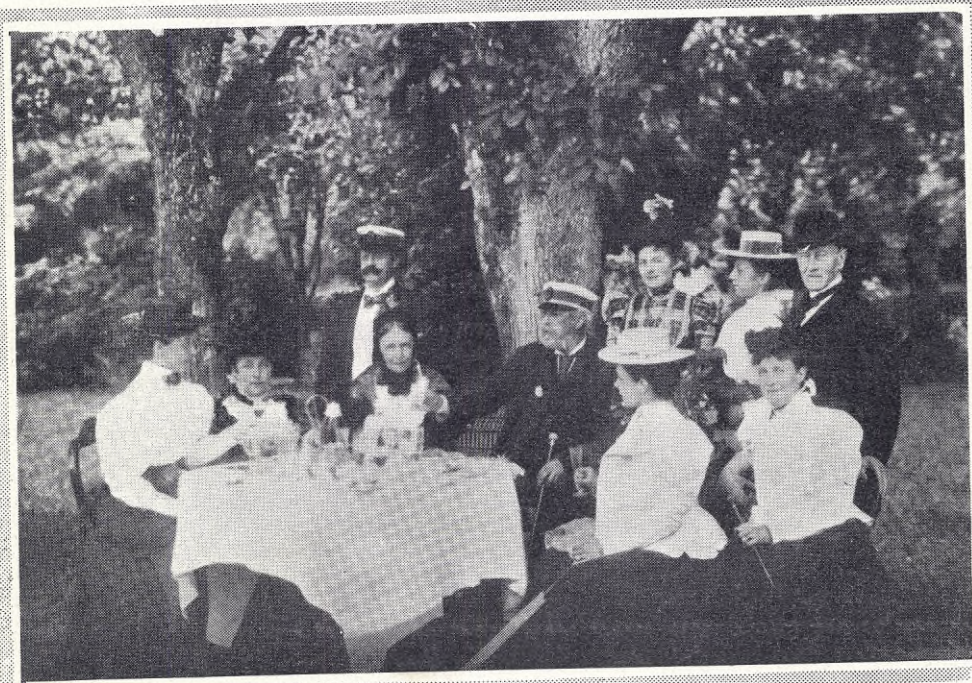
Kung Oscar spelar tennis

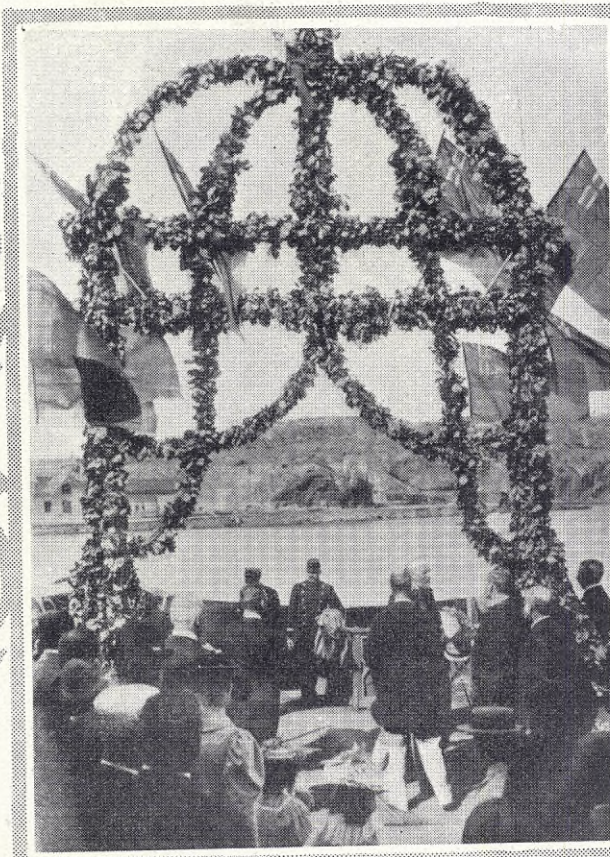
Två som modigt vada i land

— och dess efterkur. Uppvaktingen förrättar fottvagning.

Kung Oscar och hans sommarhov T v. frih Falkenberg. t h general Björnstjerna

Marstrand hälsar sin konung på övligt fästligt sätt. Bild från kung Oscars landstigning sommaren 1895.

DET EVIGT KVINNLIGA PÅ KONGRESS

GLIMTAR FRÅN FÅFÄNGANS MARKNAD I GRANDS FESTVÅNING OCH ROYALS VINTERTRÄDGÅRD.

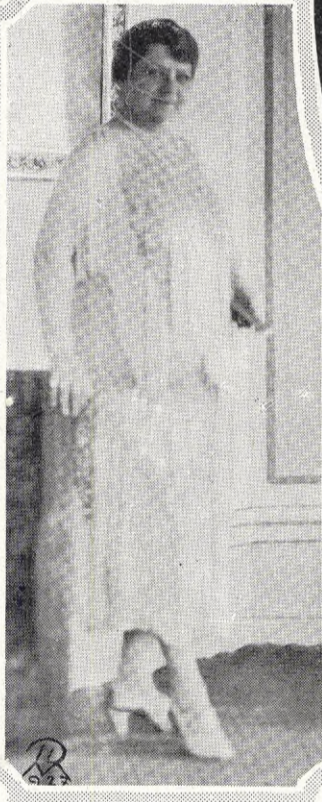
Prinsessan Marcelle Karadja, Rumänien. Foto. Atelier Jan de Meyere.

Fru Morten Lind, Norge. Foto. Boldt Christmaas.

Fru Marie v. Mendelssohn, Tyskland. Foto. Atelier Jan de Meyere.

Fru Frida Westerman, Holland. Foto. Atelier Jan de Meyere.

Madame Antiope Charilaos, Grekland. Foto Lamm.

Europa och en del av de andra världsdelarna med ha varit här på kongress. Här en liten snapshot från en av festligheterna där man bl. a. ser hur stora världens damer ej äro så ivriga som svenskorna att shingla sitt hår.

SÅ KONTINENTAL SOM I DESSA dagar har inte vår lilla storstad tett sig sedan 1917—18, de år då Stockholm var så gott som en enda oavbruten världskongress. Den stora välkomstfesten i Grand Hotel's etablissementer för Handelskammarekongressens delegater var också en särdeles livlig påminnelse om denna underbara tid. Det var bara den skillnaden, att den tusenhövdade publik, som vid soiréen dränkte musiken med konversation på världens alla språk i munnen på varandra voro tvättäkta börsaristokrater, de flesta representer för världsbekanta anrika bank- och handelshus. I många fall voro de också, och isynnerhet deras fruvar, börsaristokrater. Det var många namn med grevlig, friherrelig och furstlig krona över och en utsökt samling familjejuveler gnistrade i kapp med parisertoaletternas strassbroderier.

Parisertoaletter, ja. Det fanns det många, absolut originella sådana, som vi inte ens sågo maken till den gången det gavs mannekängsuppvising med operabalett i hela Grand hotel Royal. Priset ifråga om originalitet togs

måhända av den dollardrottning, som bar en stillkänning av grova tunga guldspetsar, broderad med koraller. Till denna ståt hade hon jättestora rubiner i örhängen och ring, juveler och pärlor om armarna och om halsen en veritabel repstump i naturlig tjocklek snodd av en massa länkar av små, små pärlor. Hon tog loven av allt vad jag som litet barn drömde om himladrottningen eller en cirkusprinsessa. Utomordentligt konstfärdigt, om också inte diskret sminkad var hon dessutom.

Som en kontrast till denna extravaganta prakt verkade den unga prinsessan Karadja, gift med sonen till prins Karadja pascha och Mary Smitt, den svenske selvmade industrimagnatens dotter. Prinsessan Marcelle är född Karadja, av ättens rumäniska gren och kusin till sin man. Det kan nämnas, fast det egentligen inte hör hit, att huset Karadja regerade i Rumänien redan under medeltiden, så att ett finare parti kunde Mary Smitt, med sin strålande begåvning och sin mångmillionär till pappa, aldrig ha gjort.

Prinsessan Marcelle är tydligen, liksom sin

svärmor ganska originell på sitt sätt. Totalt omålad och utan smycken, så när som på ett smalt pärlhalsband, kom hon till banketten. Hon trivs inte i smycken och varför skall hon måla sig när hon inte behöver! Prinsessan är tydligen lika moraliskt modig som hon är vacker.

Hon känner f. ö. genom sin gemål, som fått delvis svensk uppfostran, mera om svensk litteratur, konst och historia än många svenskar.

En annan skön orientaliska, madame Antiope Charilaos, dotter till en pascha i Konstantinopel och gift med en grekisk storfinansier hade inte superlativ nog starka för de svenska damer, som hon hunnit se och göra bekantskap med. Ingenstädes i världen hade hon funnit kvinnotypen så allmänt vacker och välvuxen som i Sverige och aldrig hade hon träffat en dam som så överträffat alla hennes begrepp om nordisk skönhet, spiritualitet och "grand dame" som fru Elsa Wallenberg. Fru Wallenberg, huvudet högre än de flesta i aftonens församling, drog f. ö. allas uppmärksamhet.

(Forts. sid. 714.)

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

JULIE BJÖRKMAN.
F. Sandströmer, Stockholm.
Änka efter landshövdingen
C. A. T. Björkman.
80 år den 16 juli.

**GÖTHILDA PETERS-
SON.**
F. Krumlände, Svedala. Änka
efter kyrkoherden Claës Pet-
tersson, Vomb, Veberöd.
70 år den 16 juli.

MATILDA ALMESJÖ.
F. Feldt, Dannemora. Maka
till kyrkoherden Gustaf
Almesjö, Dannemora.
65 år den 9 juli.

NINI FRICK-MEIJER.
F. Frick, Malmö. Änka efter
kyrkoherden A. L. Frick-
Meijer.
65 år den 9 juli.

AUGUSTA HELLSTRÖM.
F. Tisell, Strängnäs. Maka
till dör. för Strängnäs Lant-
mannaskola Erik Hellström.
60 år den 10 juli.

AGNES LAMM.
Fröken, Stockholm. Dotter
till ingenjören Jacques Lamm
och hans maka, f. Jacobsson.
60 år den 11 juli.

ANNA SANDERSSON.
F. Tode, Stockholm. Änka
efter agronomen William
Sandersson.
60 år den 12 juli.

INGER SIDNER.
F. Hofgaard, Mariestad. Ma-
ka till läroverksadjunkten
Viktor Sidner.
55 år den 9 juli.

ESTER HÄGERSTRÖM.
F. Nyander, Uppsala. Maka
till professor Axel Häger-
ström.
55 år den 11 juli.

ELIN ASKER.
F. frih. Palmstierna, Stock-
holm. Maka till kaptenen
C. F. Asker.
55 år den 16 juli.

INGEBORG MYRTIN.
F. Löfström, Stockholm. Än-
ka efter hovrättsnotarien
John M. Myrtin.
50 år den 10 juli.

ALICE GIERTZ.
Fröken, Stockholm. Postex-
peditor. Dotter till postmä-
staren G. L. Giertz och hans
maka, f. Schenholm.
50 år den 11 juli.

**ALVA BRANDRUP-
WOGNSEN.**
F. Knutson, Falkenberg. Ma-
ka till kontorschefen Sven
Sven Brandrup-Wognsen.
50 år den 12 juli.

IDA SPRINCHORN.
F. Flensburg, Göteborg. Ma-
ka till majoren i Väg- o. Vat-
tenbyggnadskåren Carl
Sprinchorn.
50 år den 12 juli.

HEDVIG STRÖMGREN.
F. Lidfors, Köpenham.
Tandläkare. Maka till pro-
fessor Elis Strömgren.
50 år den 12 juli.

HANNA LINDMARK.
Fru, Stockholm. Har nyligen
erhållit Illis quorum för sin
betydelesfulla insats på den
hustliga ekonomiens område.

**LOUISE SILFVER-
SWÄRD †.**
F. Siljeström, Stockholm.
Änka efter kanslirådet Carl
Silfverswärd.
* 1844, † den 25 juni.

LOVISA ANDERSSON †.
F. Andersson, Kisa. Maka
till godsägaren A. J. Anders-
son, Holma, Ramfall.
* 1854, † den 28 maj.

ANNA ROOS †.
Fröken, Stockholm. Ordf. i
K. F. U. K:s Centralfören.
i Sthlm sedan 1892 m. m.
* 1855, † den 28 juni.

IDA VIKLUND †.
F. Sjöström, Sandviken. Ma-
ka till järnhandlaren J. O.
Viklund.
* 1879, † den 4 juni.

Pris 40 öre.

VITA TYGSKOR
bli som nya om de putsas med

Gnid in rikligt med lödder med en våt trasa, torka skorna i solen och borsta sedan med en torr borste.

Bon Ami

DEN RÄTTA. AV LOUISE HEILGERS

HAN SATT OCH SKREV I SITT ARBETS- rum.

En känsla av den andra kvinnans närvaro svävade kring honom. Det var nästan som om hennes fingrar dröjde kvar på hans hår.

Ett litet leende krusade hans läppar, då pen- nan raskt for över papperet. Det var gott att bli älskad så som denna kvinna älskade ho- nom. Det var gott att älska som han älskade henne. Han kastade otåligt ifrån sig pennan. Det lönade icke att skriva. Han var inte i stämning att göra annat än sitta lättjefullt och tänka. Han lutade sig tillbaka i den stora län- stolen och tände pipan. Ögonen irrade med saknad omkring i det hemtrevliga, av brasan upplysta rummet. Så synd, att Myra inte var där och delade trevnaden med honom. Hon kunde lätt ha gjort det; om han bara inte haft en hustru.

En sådan dåre han varit, som gift sig. Att nu vara bunden för livet vid en hjälplös sjuk- ling, en kvinna, som kunde dö om en dag, men å andra sidan kunde leva i årtal.

Redan hade fem långa, tråkiga sjukdomsår släpat sig fram. Under dessa fem år hade hans kärlek till henne dött. Hon var bara en plåga för honom nu. Han avskydde att gå in i rummet till henne. Det spända ansiktet, de glanslösa ögonen, de magra händerna, den eviga lukten av medicin var honom motbju- dande. Och ändå, så vacker hon varit!

Nästan ofrivilligt sökte hans blickar ett hörn av skrivbordet. Där stod ett porträtt av hustrun. Han hade icke kastat en blick åt detta håll på flera år. Det var en del av möb- lerna, det var allt. Men nu var det något som drev honom att sträcka ut handen och dra fram silverramen närmare. Det var ett por- trätt av en ung flicka som log mot honom, en ung flicka med uppriktiga tillitsfulla ögon och vackert vågigt hår. Så brunt hå- ret hade varit. Så ofta han hade lekt med de blanka slingorna. De hade varit mycket lyckliga först. Han mindes plötsligt, hur hon förr gått omkring i hemmet och sjungit som en kanariefågel. Så fullt av solsken och blom- mor hemmet alltid hade verkat.

Vilken kvinna är den rätta? Med fin psyko- logisk blick ger förf. svaret i den lilla äkten- skapsinteriör som här tecknas.

Han sköt otåligt porträttet tillbaka på sin plats. Vad lönade det att gå igenom det för- flutna. Det närvarande var det enda, som be- tydde något, det närvarande och Myra. — Myra, som aldrig vetat vad en dags sjukdom var och vars fasta, skära kinder och spänstiga steg vittnade om ett hälsosamt friluftsliv. Myra doftade av ljung och gräs, då han kysste henne, icke av kväljande medicin.

Dörren till arbetsrummet öppnades plöts- ligt, och en dam i sjuksköterskedräkt kom in.

— Jag beklagar att jag stör er, sade hon urskuldande. Jag vet, att detta är er arbets- tid, men mrs Grahame tycks vara mycket sämre i kväll. Hon vill inte somna, förrän hon har sett er. Vill ni komma upp till henne?

Med en axelryckning steg han upp och följde med henne. Han var trött på dessa be- ständiga vädjanden till hans tid och intresse. Han kunde icke göra något för henne. Varför kunde hon inte låta honom vara i fred? Men då han stod på tröskeln till rummet, hände något besynnerligt. Det fanns intet konstgjort ljus i rummet och brasan höll på att brinna ut. Endast det röda skenet från den sjun- kande solen flödade in med rosig glöd. Något av dess skimmer dröjde kvar på sängen, där hon låg. Det var som om hon sett ut genom en skär slöja och genom slöjan såg hennes ansikte ungt ut. Det var utan motvilja som han gick fram och kysste henne, för en gångs skull glömde han att se de grå stråna i hen- nes hår, och linjerna kring hennes ögon. Och då han kysste henne, gjorde han det så som han för många år sedan kysste den flicka han gift sig med.

Hon såg undrande upp på honom. Sedan lyfte hon en mager arm och smög den kring hans hals. Du kysste mig som förr i världen, viskade hon mjukt. Du kysste mig, som om du älskade mig.

— Naturligtvis älskar jag dig. Nästan in- nan han visste det, kommo orden omedvetet från hans läppar. Men då han hade sagt dem, visste han, att de voro sanna. Äktenskapets mysterium hade på något egendomligt sätt slutit sig kring honom. Denna kvinna tillhörde honom. Naturligtvis älskade han henne. Hon var den rätta. Hon skrattade, ett litet matt skratt, men fyllt av högsta tillfredsställelse.

— Och jag — förlåt mig, Dick, jag, som trodde, att du höll på att tröttna på mig. Å, det är skönt att höra, att du inte gjort det. Hon strök milt hans ansikte med sina svaga fingrar. Jag hade en så hemsk dröm i efter- middag, fortfor hon sedan. Jag drömde, att jag gick milvis på het, bländande sand. Du hade övergivit mig. Jag ropade oupphörligt på dig, men du kom inte. Och jag visste, att jag hade förlorat dig för alltid.

— Lilla, dumma flicka, sade han och kysste henne åter. Visste du inte, att jag hela tiden sprang bakom dig för att hinna upp dig. Steg höras inte på sanden, kom ihåg det.

Hon drog djupt efter andan. Jag tänkte aldrig på det, sade hon. Jag önskar jag hade tänkt på det. Till och med i en dröm kan jag inte uthärda att förlora dig. Det är det enda klagomål, jag har mot döden, att jag skall mista dig. Annars skulle jag vara glad att dö. Vet du, Dick, jag har en besynnerlig idé, att då jag dör, blir det en eftermiddag vid den här tiden; då försvinner jag i den röda sol- nedgången, och det är inte mitt verkliga jag, som du skall begrava i en träkista.

Han höll henne tätt intill sig. Myra tyck- tes vara långt borta. Kvinnan han höll i sina armar var hans hustru.

*

Men sedan hon var död — hon dog helt plötsligt strax efteråt, en dag, då det inte var någon sol — gifte han sig med den andra.

Ty i livet, ser ni, är det alltid den person, som är närmast, som är den rätta.

Dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan
Ebba Bernadotte.

Vår Guds hand är över alla dem, som söka Ho- nom och så går det dem väl. Esra 8:22.

När dina domar drabba jorden, lära sig jordkret- sens innebyggare rättfärdighet. Jesaja 26:9.

Degeln prövar silver och smältugnen guld, så prövar Herren hjärtan. Ordsp. boken 17:3.

Väl prövade du oss o Gud du luttrade oss, såsom silver luttras. Psalm. 66:10.

Men du har fört oss ut och vederkvickt oss. Psalm. 66:12.

Du är min hjälp och under dina vingars skugga jublar jag. Psalm 63:8.

Jag ropar till dig Herre och bittida kommer min bön dig till mötes. Psalm 88:14.

Herren vet vad vi behöva
Herren vet vad nyttigt är.
Herren vet den bästa vägen
som ur själva djupen bär.
Herren vet använda nöden
att sin rätta nytta ge.
Herren vet den rätta stunden
att sin hjälp och tröst bete.

I Amiralitetskyrkan i Karlskrona har sammanvigts länsnotarien Gunnar Nilsson och fröken Margit Esbjörn, dotter till marinintendenten Carl Esbjörn och hans maka, född Qvistgaard. (Foto: Sundström, Karlskrona.)

Bröllop har firats i Eds kyrka mellan civilingen- jören John-Erik Ekström och fröken Brita Curman, dotter till riksantikvarien Sigurd Curman och hans maka, född Gödecke. (Foto Lamm).

I havsbandet

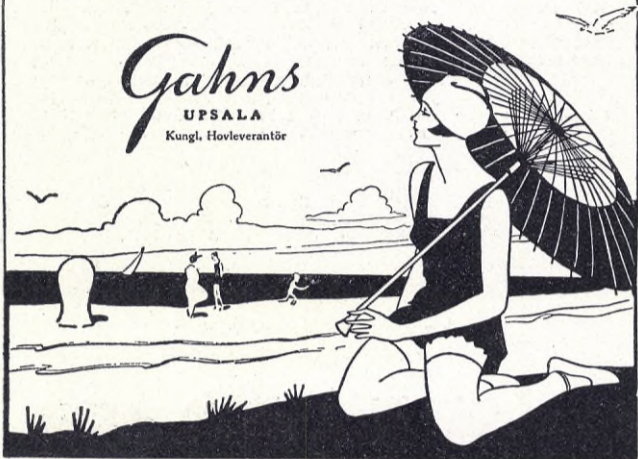
där vind, saltvatten och brännande sol hela dagarna få verka på Er kropp, brukar Ni snart nog få känna på en ofta olidlig hetta och sveda i huden, som gör livet till en pina och förtär hela nöjet av badsejournen. —

Ni kan lätt förhindra uppkomsten av denna smärtsamma hudirritation, om Ni dagligen använder

FARÉNA-CRÈME

som förmår göra huden motståndskraftig mot de brännande solstrålarna och som — om Ni redan råkat bli sönderbränd — snabbt lindrar svedan och återskänker hyn dess ungdomliga charm och mjukhet.

Gahns
UPSALA
Kungl. Hovleverantör

Vad varje kvinna vet

är att Drott är garanterat märket på eleganta, välgjorda och billiga armbandsur. Ankarverk, 15 rubiner, 14 och 18 karat, mångfaldiga boettformer, konstnärligt ciselerade, från kr. 59:—. *Drott* armbandsuren finnas också i guldbelagda boetter, 10 års garanti, moaré eller fjäderande armband från kr. 39:—.

Bese prov hos urmakare!

GIV HENNE ETT DROTT-UR!

Medtag till landet:

— så har Ni ständigt ett delikat kaffebröd till hands vid bil- eller båtfärden.

Grisarna Doug och Mary.

(Forts. fr. sid. 699.)

så att säga på bar backe, ville visa att de kanske ändå inte voro så bortskämda, och att de kunde reda sig själva utan hjälp av medlidande släktingar — och att solen lyste och himlen var blå även om andra ansåg att det var bekmörkt. Kanske var det detta, men mest tror jag det var en inbiten kärlek till naturen och mest till hemtraktens torva.

Vinter.

Doug och Mary ha fått vandra till stadens slaktare. "Jag kommer ej att kunna äta fläsk på en månad", säger Ulla, och Lova torkar en tår ur ögat. Alla våra hönor kurra ihop sig på pinnarna i hönshuset och ruska förargat på sina fjädrar, när tuppen krafisar för våldsam i sågspånen på golvet. I köket sitter Lova och klipper matt-trasor, ty i dag är ingen karamellkokning. Ulla har köksbordet belamrat med små pappaskar — tvåhundra äro redan färdiga. Till sommaren skola de fyllas med röda doftande jordgubbar. Gunilla Maria har tagit sig en stund ledigt från trasmattväven. Trasmattvävning är vår "vintersport". Trasor köper vi billigt kilovis av bekanta och bekantas bekanta. Och vi väva mattor i lila såsom vårens syrener, och i grönt som mossan i skogen och blå med vita inplock som näckrosor på Lillsjön en solig sommardag, och vi hinna knappast väva ut den ena väven förr än vi få beställning på en ny. — Kaffet doftar ljuvligt från spisen. Ulla sjunger:

"Vi äro unga flickor tre,
gladare får man sällan se,
nyss från pensionen släpptes vi,
vår färd är som fågelns fri."

"GUNILLA MARIA."

Iduns jubileumsartikel.

(Forts. fr. sid. 701.)

skapet. Och trakteringen, som här hemma är så viktig? Ja av den görs föga väsen. Den som vill ha en kopp te med kakor eller frukt och lätt vin går ut i matsalen där sådant serveras av den nu livréklädda betjänten. Man kan inte tänka sig en för värdinnan lättare form för sällskapsliv.

Vill man speciellt fira en hedersgäst så bjuder man honom på middag och efter middagen har man temottagning för alla som gästen kan ha nöje av att träffa.

Fru Karoline Björnson, som har stor anpassningsförmåga anordnade en dylik fest för Dreyfus som med sin familj uppsökt Björnson i Rom för att tacka honom för vad han gjort för att befria honom. Rummen voro fyllda av blommande trädgrenar och härliga blommor. Te och förfriskningar var allt som bjöds.

I Paris brukas på samma sätt — ett par personer till middag i familjen. Sedan stort sällskap på temottagning.

IDUN

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av Utgivare:
Frithiof Hellberg Beyron Carlsson

Redaktör:
Eva Nyblom

Redaktionen: Kl. 9—5 | Expeditionen: ... kl. 9—5
8660 — Norr 9803 | Norr 1602 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 | Annonskontoret: Norr 6147
8660 — Norr 402 | Annonschefen: 1646

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

40 öre å textside. Beständ | Lediga platser och plats-
plats 20 % förhöjn. Hel- | sökande 25 öre, pensionat,
marg. 55:—, halvmarg. skol- och diverseannonser
30:— pr gång, 20 mm. hög. | 35 öre, minimipris 3:50.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A. | Uppl. B.
Praktupplagan | Vanl. upplagan
Helt år 17:— | Helt år 15:—
Halvt år 9:— | Halvt år 8:—
Kvartal 4:50 | Kvartal 4:25

STEINWAY & SONS

Flyglar och Pianonon

Den oöverträffade förebilden för
hela världens pianofabrikation.

Ensamagentur:

LUNDHOLMS PIANOMAGASIN

STOCKHOLM - Jakobsbergsgatan 39

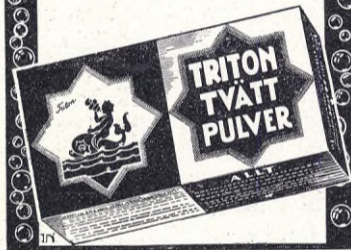

Bättre

Tvättresultat

kan Ni erhålla om Ni använder det sedan många år beprövade Triton Tvättpulver.

Fräter ej kläderna.

LIV-FÖRSÄKRINGSBOLAGET BALDER

40-årigt livbolag med
grundfast soliditet, som
1927 nytt prospekt med
sänkta premier

NUTRICÉN

bästa & billigaste
blomstergödningsmedel.

TEKN. FABR. JOFUR
STOCKHOLM

Nyckeln till hälsa

är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt upprätta blodet, där med avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.

En huskur Frukt-Salt-Samarin är härtill synnerligen välgörande. Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.

Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppriskande. Pris pr burk kr. 2.50 som räcker till 50 glas Samarin hälsovatten Säljes å Apotek, i Drog-, Kemikalieaffärer m. fl. ställen.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Vackra flickor verka frånstötande

VILKEN kvinna kan verka fin i en baddräkt, om hon misspyades av överflödigt hårväxt? Hur man bäst blir kvitt sådant hår, är ett invecklat problem för många kvinnor. Rakapparaten kommer häret blott att växa rufsigare och tjockare och de gammalmodiga depilatorerna äro mestadels otillfredsställande. Millioner damer hava funnit en tillfredsställande lösning i Veet. Påstryk endast Veet direkt från tuben, vänta några minuter, skölj av, och håret är försvunnet. Tillfredsställande resultat garanteras i varje fall, eller pengarna tillbaka. Veet kostar kr. 1:75 och kr. 3:25 per tub. Att tillgå hos alla hårfrisörskor, parfymaffärer, kemikaliehandlare, apotek etc. Generalagenter: Pnevist, Holme & Co., A.-B., Vasagatan 15-17, Stockholm.

Veet är den häravlägsnande originalcrëmen. Skydda Eder för efterapningar och dåliga ersättningar.

VEET

avlägsnar hår som genom trolleri.

M. ZADIGS

Divi Hud-Crème

Den crème som huden tarvar. Skönhetsbevarande.

M. ZADIG, Malmö.

H. M. Konungens Hovleverantör. Nederlag i Stockholm: Regeringsg. 27. Nederlag i Göteborg: Chalmersgatan 20.

Millioner ohyra

utrotas dagligen med "Jäger".

"Jäger" är giftfritt.

Oskadligt för människor och husdjur.

"Jäger"

utrotar allt. Radikalmedel mot ohyra.

"Jäger" utrotar: vägghyra, alla slags löss, kakerlackor, skalbaggar, myror, mal, stallflugor o. s. v.

Enklarest att använda. Största effekt.

Användes som pulver och i flytande form.

Dagliga erkännanden.

Verkan garanteras. — Begär prospekt gratis.

Paket om 1 kg. 3 Mark. 5 kg.-postpaket 12 M. exkl. porto.

Ensamtillverkare:

Chr. Jäger

Dortmund, Rolandstr. 19.

Skulle inte vi här i Norden, åtminstone i Stockholm där man numera äter så sen middag att en supé är överflödig och inte ingår i ens dagliga vanor, kunna följa detta goda exempel varigenom unga och gamla herrars fördärliga uteliv kunde bli ersatt av ett mer givande sällskapsliv i hemmen utan nämnvärd kostnad för de familjer som öppnade sina hem till mötesplats för vänner och bekanta?

En sådan, på sitt sätt så ytterst enkel fest kan ge en stämning och en behållning av förfinat och förtroligt umgänge som knappast kan ernås vare sig på restauranter eller stora och anspråksfulla skyldighetsbjudningar som ofta göras med suckan och bävan för så väl all den möda som alla de pengar de kosta värd och värdinna. Vår form för sällskapsliv i större skala är verkligen i regeln allt för tom på andligt innehåll. Gästerna äta och dricka mer än de ha gott av, det är ungefär all behållning de ha av att ha offrat sin arbetstid och några timmar av sin välbehövliga natt-sömn.

Skulle vi inte kunna lära oss av Söderns folk att göra billiga fester, vackra och innehållsrika fester utan kniv och gaffel, utan snapsar och whisky, där folk som ville träffas och utbyta tankar eller dansa och muntra upp sig efter dagens mödor vore vissa om att på en bestämd dag vara välkomna hos dem som ha utrymme att ta emot några tiotal personer?

De äro inte få för vilka ett sådant arrangemang vore den lättaste sak och ännu fler för vilka det skulle förhöja livets glädje och värde.

ANN MARGRET HOLMGREN.

En mönstergård i Skåne.

(Forts. fr. sid. 702.)

stora gårdsflyglar, alltsamman så höljt i murgröna och vin, att grönskan flyter i ymnigt överflöd ut över tak och gavlar, lockar emellertid. Vi titta in i den äldsta flygeln med valv och trappor från munkarnas tid, och stiga så in i den väldiga stenhall uppbyren av pelare, som går tvärs genom stora byggnaden. Gamla unika stolar av hjorthorn dra här uppmärksamheten särskilt till sig. Men i övre våningen har Bälteberga tvenne fullkomligt enastående rum, som väcka varje besökares beundran. Det är salongen med dess med fantasilandskap helt bemålade väggar och dörröverstycken i grisaille, vilka målningar ej undergått någon restaurering, sedan de på 1730-talet utfördes, då byggnaden var ny. Och så det därintill gränsande Runda rummet, vars inre, halvcirkelformade vägg vid samma tid fick sin högst originella dekoration — en rad av kolonner, mellan vilka man har utsikt över ett fantastiskt och rikt omväxlande 1700-talslandskap. Målningarna i båda rummen äro utförda direkt på muren och alldeles förunderligt väl bibehållna. Det icke minst märkliga med Runda rummet är kakelugnens placering mellan fönstren vid ytterväggen.

En gammal gård är Bälteberga, med gamla och goda traditioner. Ottar Belt är den förste ägare man känner, under medeltiden ägdes det av medlemmar av släkten Urne, och på 1600-talet möter oss i hävderna Axel Urups namn. Och Ottarps kyrka äger en verklig relik, en utomordentligt väl bibehållen mässhake med årtalet 1630 samt Axel Urups och Sidsel Grubbes namn. På 1700-talet ägdes Bälteberga såväl som Rosendal av general Wilhelm Bennet. I parken växa ännu elva stora bokar i en rad, vilka generalen planterat — en för vardera av sina barn. Efter att sedan ha gått ur hand i hand inköptes Bälteberga på mitten av 1800-talet av den nuvarande ägarens far. Godsägare Kinch är av dansk släkt. Hans farfar var kommandör i danska flottan, och hans maka är dotter till en dansk sjöofficer. Nu förefalla båda emel-

LEICHNER'S

Fett-Puder

Varje kvinna blir föryngrad genom användande av Leichner-puder. En ask Leichners puder på Edert toilettbord gör varje annat puder överflödigt. Leichners fettpuder, sedan generationer omtyckt av vackra kvinnor, har undergått filtrering genom det finaste silke, och det på vetenskapliga rön grundade preparatet innehåller blott de allra finaste ingredienser. — Vid dans, sport och på resor, överallt där annat puder icke sitter kvar erhåller Eder teint genom Leichners puder just den fina mjuka färgtonen. En lätt beröring med detta puder borttager rodnad och blankhet och verkar dessutom uppriskande och välgörande på huden.

LEICHNER

Parfymör

BERLIN, Schützenstrasse 31

Wien - Paris - London

Mot insändande av 40 öre; eller ännu bättre och fortare: gå genast till Eder leverantör och begär den för Eder lämpliga färgschatteringen på Leichners fettpuder.

FORMA baddräkten

1927 års modell, är här, synnerligen stilfull i sitt snitt och monterning.

Stor sortering i alla prislägen hos

Paul U. Bergström & A/B

NORR
13 Hötorget—Drottninggatan 74

SÖDER
Hornsgatan 54,
mitt för Ad. Fredr. torg.

En verklig skatt

för hudens vård är en
god balsamisk tvål.

Ni får en ungdomlig, klar och
frisk hy genom dagligt bruk av

YvY-Tvålen,

som är framställd av rent vege-
tabiliska oljor och andra för hu-
den välgörande ingredienser och
därför blivit den tillförlitligaste
och behagligaste skönhetsvålen.

YvY-Tvålen säljes landet runt à 1 kr.

ARMOFIN

Denna bedårande flicka håller sina klänningar alltid fina och frächa, ty enär hon använder ArmoFin kunna de ej nedsötas eller avfärgas av armsvett. Vidare har en bitter erfarenhet lärt henne, att det ej är nog för en flicka att vara söt och rar, ty för mannen finnes det ej något mera motbjudande än att känna lukten av armsvett. Därför använder hon det vetenskapligt sammansatta toalettmidlet ArmoFin, som från första stunden skänker en ljuv trygghetskänsla mot alla transpirationsobehag. Även vet hon, vad det betyder för henne, att åt sin kavaljer kunna framsträcka en torr hand i stället för en fuktig.

I vår nervösa och jäktande tid, som lätt medför s. k. nervös svettning, är ArmoFin för den kultiverade kvinnan och mannen lika oumbärligt som tvål och vatten. ArmoFin innehåller ej formalin. Många fall kunna påvisas, där ArmoFin för alltid botat såväl armsvett som fotsvett. Hundratals intyg!

ArmoFin säljes i alla Parfym- & Kemikalieaffärer till 2 kr. pr flaska.
Kem. Tekn. Fabr. Armotin, Landskrona.

**TILL LANDS-
ORTEN
MOT EFTERKRAV.**

**MOT ARMSVETT
OCH FOTSVETT**

**Olycksfall- och sjuk-
Skadestands-
Automobil-
Motorcykel-
Glas- o. Vattenskade-
försäkring.**

Försäkrings A.-B. NORAN, Göteborg.

**EN VACKER ARM BORDE
VARA TAKYSERAD**

förklarar M:lle Marcelle Praince.

M:lle Marcelle Praince, som har de mest vackra armar i världen, säger: För att vara riktigt tilltalande får en dam icke hava en tillstymmelse till överflödigt hår eller fjun på armarna. Det är farligt att betjäna sig av rakkniven, vilken irriterar, förorsakar hudrodnader och kvarlämnar svarta prickar, och de vanliga komplicerade och illaluktande depilatorerna framkalla ofta kvisslor och finnar. Det är nödvändigt att uteslutande använda TAKY, denna parfymerade creme som avändes så som den kommer ut ur tuben och som på 5 minuter borttager allt överflödigt hår och fjun var som helst; TAKY upplöser håret ända till rötterna och lämnar huden vit och len utan svarta prickar. TAKY är ekonomisk, ofarlig och torkar icke i tuben. Varje kvinna borde på sitt toalettbord hava en tub TAKY.

Den patenterade TAKY-cremen tillverkas i Paris och försäljes i Sverige av samtliga förstklassiga parfym-, sjukvårds- eller kemikalieaffärer till ett pris av kr. 2:— pr tub. Endast en modell, den i förhållande till priset största och fördeaktigaste.

Generalagentur för Sverige:
AKTIEBOLAGET PARFYMERI R. BARLACH, STOCKHOLM I.

ARTI HEMFÄRGER

äro utan jämförelse bäst.

A.-B. EUG. WINGÅRD, MALMÖ.

lertid så svenska som möjligt, så fästa vid den svenska jord de fått att odla, att ingenting skulle kunna skilja dem från den. Det är också ett gammaldags gediget svenskt herrgårdsliv, som leves på Bälteberga, ett sunt liv fyllt av arbete och den tillfredsställelse, som lyckade företag ge.

Men trots allt idogt arbete, trots de många människorna och den stora gästfriheten, trots t. o. m. dagsnyheterna utifrån världen pr högtalare, har man på Bälteberga en känsla av något ovanligt stilla och fridfullt. En lugn, ljuvlig grön famn, vilken sluter sig om den, som dammig och varm färdats långa, flacka skånevägar fram, en famn, som det är riktigt svårt att slita sig ur. A. F—K.

Hur skall idealstaden se ut?

(Forts. fr. sid. 705.)
hålla fram ett konglomerat, ett sillsalladsfat med allt på i en röra för att ge alla trevnaden. Nej då — inte fullt på det viset; men i »idealstaden» får dock ingen av ingredienserna saknas, varken rött, vitt eller salt. Där har ni närapå ett program för eder idealstad.

Rött: Kärlek och dess konsekvenser (det politiska röda hör nog också dit, men är perioddetaljer i samhällsbyggandet).

Vitt: Renhet, välgörenheten av att bondlandet är bästa grannen, hygien, wasser in kvällen och allt därmed.

Salt: Livets sälta. En stad utan liv — Gud bevara oss.

»Hur skall nu en sådan stad se ut?»

Plats för allt; god plats, lämplig plats, trevnadsplats. Det är den enda lösen jag så här generellt kan giva. Vidare skall ni sätta form på't. Inte schablon, inte tro att vad i dag är framlagt som »modernt» är det enda saliggörande, de stora estetkritici må säga vad de vilja. Nej — sök er fram, bit för bit men med sammanhållningstanken bakom; tro er ej vara ensam fullkomlig. Hör på edra klienter.

Gör en levande stad!

Det evigt kvinnliga.

(Forts. fr. sid. 709.)
samhet på sin person i charmant bleklila toalet. En som också tog sig förnämlig ut — i bleklila, med klänning så lång, att den nästan nådde golvet och med sitt vita hår friserat oberoende av modet — var fru kabinettskammarrer Hay.

Det är förresten anmärkningsvärt vad många av dessa dignitärfruar verkade självständigt och personligt klädda och kammade. Fru Franz von Mendelssohn hade också lång kjol och stor hårbubbla i nacken. F. ö. var hon klädd i grått och med pärlor — de äktaste vi sett på länge.

Fru Frida Westerman — inte vår värdinna i skärgårdsstugan, utan *mevrouw* Westerman från Amsterdam — hade desslikes en stor gyllenblond hårrulle. Hennes smycken voro nog värda en hel del liksom hennes toalett, även den i ljuslila, överbroderad med pärlemor i små fyrkantiga paljetter. Både hon och hennes mynheer förklarade Stockholm vara världens odisputabelt vackraste huvudstad. Bara gatstenarna vore lite flatare och regnet silade undan lite fortare!

Till de mera remarkabla kongressgästerna räknas också generalkonsul Morten Lind, från Norge, och hans ståtliga fru som uppträdde i pompös, vit robe, med broderi som förde tanken på korsriddarnas brynjor.

Sen var det en ung dam i rosa stilkänning och tjocka rågblonda margaretaflåtor i två varv runt huvudet. I flåtorna satt ett pärlband inflåtat och detta gjorde den medeltida sagostämningen ganska illusorisk. En fransman frågade mig vem hon var och om jag nar-

NI ÖNSKAR
säkert den bästa
filmen för att
uppnå det bästa
resultatet. Prova

PATHÉ

RULLFILM och PLANFILM
och döm själv. Hos alla välso-
rterade fotohandlare.

Generalagentur:
GEORG SCHÖNANDER,
Birger Jarlsgatan 16, Sthlm.

LACKING

Bevara Edra lackskor vackra
genom att från första stund
värda dem med Lacking

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder till-
fredsställa de högsta anspråk.
Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Barnen behöva
Syster Ellas
Barntvål, Salva & Puder
Giv dem det bästa.

BRÖST- TABLETTEN

Nisse

BÄST AV ALLA
BÄST FÖR ER

NISSENS

SANITETSBINDLAR

Diana

SVENSKT FABRIKAT

Verkligt Hygienisk dambinda
Tillverkas sedan 20 år i Sverige endast av
Göteborgs Kam-Tekn. Fabr. Göteborg

Försäljes i Sjukvårds-, Parfym- & Vit-
varuaffärer. Engros hos Gustaf Hjelm
& Co., Regeringsgatan 44, Stockholm.

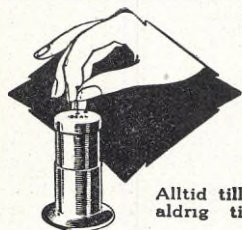
Svaga Nerver

stärkas bäst av

Ferrin

Bästa järnmedel.
Skadar ej tänderna.

Patenterad
i in- & ut-
landet.

Alltid till hands —
aldrig till förtret.

Knappnälsautomaten Ideal

på varje skrivbord, symaskin och sybord är ett stort behag i det dagliga arbetet, ty Ideal arbetar med osviklig precision och är alltid redo.

Säljes hos bok-, pappers-, sybehörs- och kortvaruaffärer. Pris för Idealautomat med 100 nålar kr. 2:50. Idealnålförpackning om 100 nålar, för påfyllning av apparaten, 12 öre.

STENSHOLMS FABRIKS A.-B.,
HUSKVARNA.

KEJSAR-BORAX

Ett villkor för framgångsrik skönhetsvård är mjukt vatten. Detta emäs snabbt och säkert genom att neutralisera kalkhalten genom tillsats av liter „Kejsar-Borax“, som gör vattnet mjukt och antiseptiskt. Regelbundet bruk i tvätt- och badvatten av denna tillsats skänker en bländande, ren hud. Begär alltid „Kejsar-Borax“ i den bekanta röda förpackningen, som garanterar en ren vasa. Utförlig bruksanvisning följer varje kartong. Heinrich Mack Nachf., Ulm a.B.

Filtar och Schalar

absolut största sortering och billigaste priser i Arvika Spinneri Affär, Oxtorgsgatan 9 A, Stockholm. Tel. 163.

Begär alltid Vitrums tillverkningar:

Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.

Mineralvattensalter Vitrum.

Laxermarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.

Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å

Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals
Laboratorium, Stockholm.

Samtliga preparat finnas på alla apotek.

GENERÖST ANBUD!

Läs Allas Tidskrifts annons
å sidan 718.

rades när jag svarade att hon var svenska, så måtte den synden vara förlätlig.

T. K.

I gamle kungens dagar.

(Forts. fr. sid. 707.)

ha skriftligt på, annars, bekände han helt öppenhjärtligt, kommer ingen människa att tro mig när jag kommer hem. Kungen hade mycket roligt såväl åt anhållan som motiveringen men yankeen fick sin vilja fram.

Annars var det överhovjägmästaren Ankarcröna som mestadels valde ut vilka de sex herrar skulle vara som för varje dag fingo nåden att sitta vid den kungliga taffeln ombord. Sällskapet var alltså litet men i hög grad utvalt, där saknades väl varken hovmarskalken August von Rosen eller friherre Conrad Falkenberg, då för tiden allmänt känd under namnet röda Falkenberg. Åren ha väl numera blekt de yviga knävelborrarnas kulör som då emellertid var så framträdande att de gävo upphov till följande anekdot. Kung Oscar kommer en dag ner i badhuset där hans första fråga är den obligata: ä' de' några röda maneter i dag? Nej, Ers Majestät, försäkrar badmästaren lugnande. Ja men där borta flyter en, invänder den höge besökaren. Nej, Ers Majestät, det är baron Falkenberg.

Kände sig kungen sitta i en krets för vilken han kunde vara förtrogen fick densamma nåden att lyssna till när den furstliga författaren läste upp sina dikter. Men endast de som hörde till den allra innersta cirkeln kommo därhän att nere i kungens salong ombord höra honom spela orgel. Men fick man nåden att se kungen intima gällde det att inte missbruka den. Den kungliga värden satt en dag i munter konversation vid bordet med några unga damer som till tecken på hans ynnest undfägnades med smickrande fraser.

Men, suckade den galanta monarken, jag är ju så gammal att jag kunde vara farbror åt Er.

Då begick en av de fjäsade skönheterne det ödesdigra misstaget att lyfta sitt glas och säga: skål farbror!

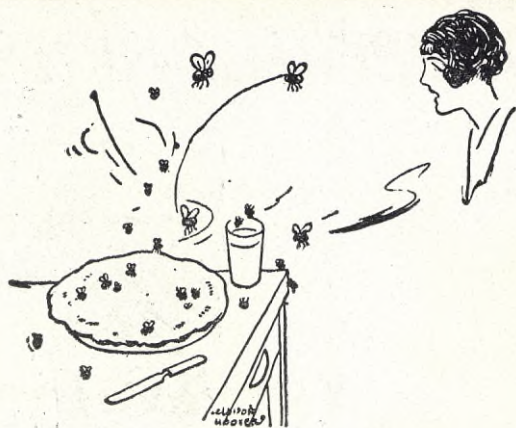
Kung Oscars drag stelnade till och sen var det för alltid slut med den frispråkiga damens gästuppträdande å Drott.

I jämförelse därmed är den replik ju ganska oskyldig som undslapp en rik göteborgare vars två döttrar haft förmånen att rekrytera leden i Drotts fagra kvinnliga besättning. Pappan var inte riktigt hovfälig men till slut kom också hans tur att presenteras för monarken.

Det är ett par söta flickor du här, sade kungen, muntra och glada av sig.

Ja Ers majestät, svarade pappan stolt och lycklig, d'ä' ett par riktiga glädjeflickor.

Fotografierna å bildsidan visa bl. a. kungen i två lustiga situationer då Drott på utfärd till Jutland måste kasta ankar långt utanför den långgrundna sandstranden och låta de ombordvarande fortsätta inåt land i livbåtarna. Men när även de skrapade mot botten blev ingen annan råd än att fiskare med långa sjöstövlar klevo ut i vattnet och buro passage-rarna i land. Kung Oscar kunde inte hur uppuren han annars älskade att vara låta forsla sig på det viset utan tog resolut av strumpor och skor och vadade i land. Och för att visa sig lika duktiga som han följde ett par damer exemplet, vilket sedermera förevigades i en skämtteckning. När kungen kommit i land fick omgivningen brått att torka hans fötter för att ej en förkylning skulle bli den ledsamma sviten av fotbadet. För bekvämlighetens skull utfördes fottorkningen så som bilden visar. Den ögonblicks-foto som togs av situationen är onekligen roande om också kanske inte fullt så som en monark älskar att avbildas.

Objudna beundrare av eder matlagning.

KOM ihåg — Flugor äro icke blott besvärliga; de äro farliga! De komma till köket direkt från soptunnan. Kör bort dem med FLIT!

FLIT befriar inom få minuter Edert hem från smittospridande flugor och mygg. Det är hygieniskt, ofarligt och lätt att använda.

FLIT dödar alla skadeinsekter.

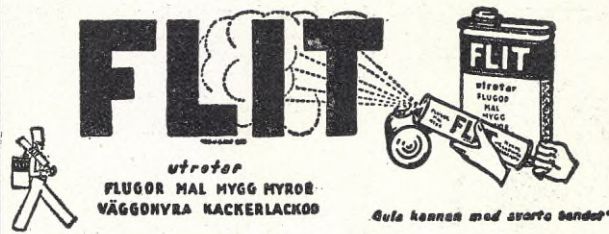
FLIT utrotar likaledes väggohyra, kackerlackor och myror. Det tränger in i springer och vrår, där ohyran håller till, och dödar ej blott insekterna utan även deras ägg och larver. Mot malen och dess larver är FLIT ett effektivt skydd. Ingående prov hava ådagalagt, att FLIT icke skadar vare sig kläder, tapeter eller möbler.

Ett vetenskapligt insektspreparat.

FLIT har efter ingående försök framställts under medverkan av fackmän, såväl entomologer som kemister. Det är absolut ofarligt för människor och husdjur. FLIT har ersatt tidigare använda medel, ty det dödar **alla** insekter — och gör detsnabbt.

Skaffa Eder en FLIT-spruta — och använd den idag. Saluhålles överallt.

Krooks Petroleum & Olje A/B
Stockholm.

Beckers butiker i Stockholm sälja FLIT.

GEFLE MANUFAKTUR AKTIEBOLAG STROMSBRO

Oblekta, Blekta och Färgade
Vävnader

Tillse att Ni alltid erhåller märket
'SVANEN'

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 9646 - Växiö 500 - Örebro 20 63 - Hudiksvall 532
Sundsvall 30 03 - Umeå 141.

Redovisning.

"Födelsedagen" har sedan föregående redovisning — i nr 26 — mottagit:

Transport kr. 3,781:66	
Friherrinnan O. von Hommeyer, Stockholm	2:—
Majorskan A. Hjulhammar, Djursholm	1:—
Fru Ellen Spade, Borås	3:—
Fru Hulda Evers, Göteborg	1:—
Fru A. Dahlgren, Sala	5:—
Fru Hilma Rettig, Sthlm	2:—
Biskopinnan Maria Lönegren, Härnösand	3:—
Fru Almina Hökerberg, Mellösa	1:—
Fru Elin de Ron, Sundsvall	5:—
Fru Carin Norman, Byske	3:—
Fru Signe Smedman, Arkösund	5:—
Rektorskan M. Lundqvist, Strängnäs	2:—
Doktorinnan Anna Wettergren, Arboga	1:—
Fru Isa Westin, Upplands-tuna	1:—

Transport Kr. 3,816:66

När Ni firar Er födelsedag,

tacksam över det goda, som livet trots allt svårt och mörkt i alla fall skänkt Er, så tänk på de små, vilka borde ha lika mycken rätt — ja mer, eftersom de äro barn, — till ljus och sol som vi alla, men för vilka deras födelsedag sannoligen icke var någon lyckodag. Anmäl Er som medlem av "Iduns förening Födelsedagen", och förbind Er att på varje Eder födelsedag anslå minst en krona till samma ändamål, och vi sända Eder då varje år på Er födelsedag en postanvisningsblankett ställd till insamlingen. Vi hoppas så, att insamlingen med tiden skall ge så mycket, att vi kunna upprätta något mer bestående, en barnkoloni eller ett barnhem — något i stil med den göteborgska "Födelsedagen".

IDUNS SKÖNHETSINSTITUT

Såpsprit.

N:r 57. Var vänlig upplys mig om hur man själv blandar till såpsprit för håret.

Prenumerant.

Svar: 50 gr. finskavd silkestvål, 150 gr. vinsprit, 50 gr. rosenvatten, 5 gr. pottaska eller soda blandas i en flaska, som får stå på varmt ställe, tills allt är smält och väl omskakat.

Knottrig hud.

N:r 58. Bästa Skönhetsdoktor! Finns något medel mot knottrig hud i mungiporna, som troligtvis är orsak till rynkorna på samma ställe. En som alltid haft tråkigt av svår hud.

Svar: Tvätta och bada huden där den är knottrig med riktigt het grönsåpslösning och gnid sakt med en slät pimpsten. Skölj efter med enbart hett vatten och torka lätt. Efteråt gnider ni in huden med blandningen sprit, glycerin och rosenvatten.

I svårare fall lägger man på kompresser med het såplösning.

Grått hår i förtid.

N:r 59. Genomgick år 1924 en svår underlivsoperation. Är endast några och tjugu år men märker ändå till min stora sorg grått hår och var i huvudet. Beror detta direkt på min magsjukdom eller måhända på allmän svaghet? Ökas gråhårigheten vid shingling? Finns något medel att motarbeta grått hår?

Oshinglad.

Svar: Ofta efter genomgången sjukdom eller långvarig klenhet inverkar detta på håret så, att det både faller av och grånar. Men

Den vackraste tvätt!

Tack vare det gamla välkända Solidar.

Solidar är billigast av alla tvättmedel och äger dock högsta tvålhalten (ca 38 % torr tvål). Väg paketen och jämför priser och kvalitet! Solidar lönar sig och ger en bländvit tvätt!

1/1 paket 58 öre.

1/2 paket 30 öre.

Solidar Tvätt-Extrakt

är man ung och så småningom blir frisk igen, brukar håret snart nog återta sitt normala utseende, grånaden upphör och det tjocknar till.

Emellertid, det säkraste förebyggandet av grått hår i förtid är att dagligen några minuter massera hårbotten rätt kraftigt och så att man känner själva skalpen bli rörlig under fingrarna. — De gråa håren ökas ej av shingling.

Sköt f. ö. håret väl med regelbunden tvättning och borstning, och gnid in litet svavelpomada emellanåt i hårbotten, så att håret ej blir för torrt.

Fru Skönhetsdoktor.

HEMTREVNADSRÅD

Av möbeldesigner Eduard Rasch.

Fråga: Har i mitt vardagsrum en gammal polerad björkmöbel, gul, flammig, klädd med hemslöjdstyg (bomull) i rött med mycket ljusgrå randning. Matta i rött med sparsam dekor i diskret grönt och brungult. Vilken färg bör jag välja å tapet, eventuellt limfärg? Vilken färg å gardiner, draperier och dukar? Ljust rum med två fönster. Skall måla om en sängkammarmöbel. Kan någon annan färg än vitt tänkas och i så fall hurudan? Kretongtapet med matt grått och svagt rosa på vit botten. Kan eventuellt utbytas. Färg å gardiner? Lampskärmar?

Idunprenumerant.

Svar: I vardagsrummet föreslås väggen svagt beige tonad med något rött samt gardiner och draperier i någon blekt grågrön ton, harmoniskt stämd mot det röda. Använd dukar sparsamt,

helst små, som ej täcka hela bordsytan. Färg ljusgrå.

Sängkammarmöblerna lackeras lämpligen pärlgrå. Vita voilegardiner och rosafärgade lampskärmar.

I SKÖTTLINJEN

Stockholm har gått i nöjenas och språkförbistringens tecken den senaste veckan. Mottagningen i Grand Hotel, som refereras på annat ställe i detta

Där ligger något under,

att PARADISMADRASSERNA

vunnit en så stor framgång. Förklaringen är den att allt stoppmaterial sorteras, renas och decifriceras å egna molerna specialfabriker.

Paradismärket står därför i en klass för sig.

Tillverkas av:

J. Svensson & Bourghardt

GÖTEBORG.

Fjädderrenseri, Tagelspinneri, Täckfabrik.

Erh. i varje möbel- & sängklädersaffär.

nummer, fick sin fortsättning med damlunch på N. K., utflykter och bjudningar av mera privat natur och till sist ett sjudundrande kallas i Gyllene Salen med bal i Blå Hallen. Det var vid sagda damlunch signaturen kom i mera förtroligt samspråk med några utländskor, som uttryckte sin oförställda förvåning över att svenskan var mera parisiska än svenska. De hade väntat att få se något mera av vad turistreklam-skrifter och svenska s. k. souvenirer, som hittat vägen till Syd-Europa, lovat. På dylika står alltid en rättvikskulla under en björk. Men alla flickor under björkarna, som madame skyttat från kupéfönstret under sin färd genom det vackra men svala nordanlandet, hade haft jumperklänning och konstsilkesstrumpor oc hvalvårdad shingel. Först på Stockholms Central hade hon mött kullen. Men bara i ett enda exemplar — hon som stod i Floras tempel och sålde blomster.

Det var alldeles utomordentligt vackert och svenskt tyckte madame, som i förtjusningen köpt blommor, dem hon inte alls vetat var hon skulle göra av. Jag hade verkligen unnat både herr Spångberg och Kungliga Svenska Järnvägsstyrelsen att höra den lilla kvittrande främlingen. Bemälda styrelse lär nämligen inte mottagit framställningen om att få ha ett nationalklätt biträde på Centralen åtminstone under kongressdagarna, med någon vidare acklamation. Den hade muttrat något om "maskerad" och "Skansen" och gett vika först när den fått intyg på att det var en äkta kulla, importerad från Dalom.

En äkta kulla, det förändrar saken en smula. Inget slarv och lättsinne inom det vita Centralpalatset, om vi få be!

På lunchen för kongressdamerna uppträdde två av dessa, till nationalitet rumänskor, iklädda sitt hemlands pittoreska dräkt i övervägande blått och guld, med lätt inslag av rött i den vidärmade blusens broderi. Kjolen består av en enda våd, vars flikar lägges över varandra framtill. Madame Decusara, vars vackra porträtt pryder Iduns omslag, beskriver hur mönstret plockas in i väven för hand med guldtråd och sys med små, små korsstyg direkt på det fina linnet i blusen. Ett enormt arbete, ett dyrbart material, men den fattigaste bondkvinna i Rumänien sätter sin ära i att äga en vacker nationaldräkt. Drottning Marie och prinsessan Ileana sörja f. ö. för att dräkten behåller sin popularitet både inom och utom landets gränser.

Till nästa världskongress importerar vi några flera kullor. Och föreslår att varuhusens avdelningar för Sverige-souvenirer sälja kronprinsessan Louises vackra porträtt i den pampiga Skåne-dräkten i stället för handmålad teckningshållare med kulla och björk.

Sen skulle vi ägna några ord åt gästbudet vid stadens bord och buffe. Utom att toalettprakten, ordensbanden, de långa kjolarna och det långa håret förekom i ungefär samma grad som vid balen på Royal är ett annat glädjande faktum att anteckna från denna glansfulla Stadshusfest: Damernas antal, åtminstone de dansanta damernas, understeg betydligt herrarnas! Detta förvånade isynnerhet fransmän och övriga sydliga länders söner. Varför hade inte staden, som inte knusslade med någonting annat, bjudit in många, många fler svenskor, guldhåriga, oshinglade och lätta i dansen som madame Juhlin Dannfelt, undrade de, medan de låto svarta sammetsögon avundsamt och svärmsiskt följa fru Brita i valsen...

Vi hade också undrat, men över en annan ting. Varför står det aldrig numera på bjudningskortet angivet hur man skulle vara klädd vid Stadshusets fester? Och så ringde vi upp stadsfullmäktiges ordförande och frågade vad denna avvikelse från vedertaget bruk kunde betyda.

Det var mitt i kongressbråds-skan, men herr Ordföranden stod gärna till tjänst med förklaring. "Det betyder", sade han, "att Ni får vara klädd alldeles efter behag, när Ni har Staden till värd, min nådiga. Egentligen har då anvisningen utelämnats mest av hänsyn till de långväga kongressdeltagarna, som inte alltid kunna resa med inredd garderobskoffert hundratals mil. Jag har sett t. ex. professorer, deltagare i vetenskapliga kongresser,

Ett laxermedel

skall hava god verkan, vara oskadligt samt lätt att intaga. Dessa egenskaper förenas i

Hvita Björnens

FRANGULA-piller

vilka på ett gynnsamt sätt påverka tarmverksamheten och bidra till en naturlig reglering av avföringen. Inga som helst biverkningar.

Fås på alla apotek i askar å 40 piller. Kontrollant: Professor Thor Ekecrantz.

nödgas uppträda i Stadshuset på kvällen i bruna skor och randiga byxor och svart kavaj. Jag finner det både löjligt och övermaga att Stockholms stad skall utöva gästfrihet under ett förbehåll, som antingen tvingar en stackars utlänning att skaffa sig en frack som han ine behöver eller att avstå från hela tillställningen. — Det är som sagt, inte damerna vi tänkt på den här gången. Ni kan inbilla oss att vad som helst är högtidsdräkt!

Pang. Vi tyckte att Ordföranden slog klubban i bordet.

—me.

FRÅGOR OCH SVAR!

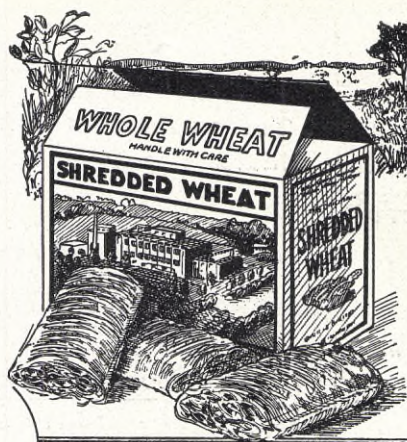
Teater- och premieobligationer.

Svar: till fru W. box 43. Vänd er till ett växelkontor i Stockholm, och bed dem sända Er en vinstlista upptagande alla nummer, som utfallit med vinst alltifrån det år när resp obligationer första gången kommo ut. Ni behöver ej uppgiva serie och lottnummer. Listorna kosta antagligen pr styck 25 öre.

Angående premieobligationerna vänder ni er till Riksgäldskontoret med begäran att få veta om de nummer och serier ni har utfallit med vinst. Premieobligationer kunna deponeras å Riksgäldskontoret för en ringa penning, då de underrätta ägaren om eventuella vinster.

Bjudningsbrev.

Fråga: Snälla Idun, förlåt några små husmödrar som sällan få vara med ute och därför äro litet

SHREDDED WHEAT

SPUNNET VETE

Absolut rent Vete

Hälsosamt, närande, välsmakande.

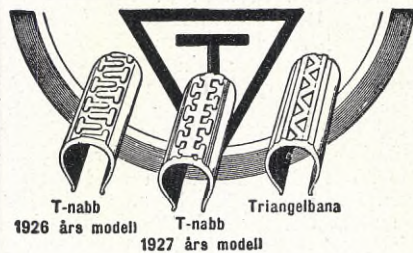
Välj Shredded Wheat till frukost- eller kvällsrätt och ät det tillsammans med kall eller varm mjölk. Färdig att serveras direkt ur paketet.

Pris: Kr. 1:— per paket.

Efterfråga Shredded Wheat hos eder handlande.

Generalrepresentanter i Sverige:

AKTIEBOLAGET O. ANNERSTEDT, Sthlm.

TRELLEBORGS CYKELRINGAR

Erhålles hos Eder velocipedhandlande.

För att tillfredsställa olika kunders smak

och behov hava vi upptagit tillverkning av en T-nabbring, varest nabbarna i slitbanans mitt äro förenade medelst en långsgående rand. Såväl T-nabb som Triangelmönster hava extra prima slitkvalitet; ringsidorna äro förstärkta för att motstå makadam och småsten. Vi använda därjämte CORD-väv av utsökt långfibrig bomull, omsorgfullt gummiimpregnerad. På grund av den noggrannhet, som vi ägna urval av material och fabrikation, äro våra cykelringar lättgående och i alla avenden av överlägsen beskaffenhet.

Ni främjar SVENSKT ARBETE och erhåller ett GEDIGET, FULLT PÅLITLIGT FABRIKAT, då Ni köper

TRELLEBORGS CYKELRINGAR

TRELLEBORGS GUMMIFABRIKS AKTIEBOLAG

Stockholm

TRELLEBORG.

Göteborg

"bakom". Hur skall ett bjudningskort besvaras till middag, om vi vilja gå och skola vi då skriva och tacka, eller om vi inte vilja gå, med vilka ord. På kortet står svar före den — kunna vi skriva på visitkort eller brukas det med andra kort?

Bakomfruar.

Svar: Man besvarar naturligtvis alltid ett bjudningsbrev. Antager man inbjudningen tackar man för densamma och tillfogar att man kommer. Vill man inte gå tackar man i alla fall och säger att man är förhindrad, anför eventuellt skälet. Man skriver på brevpapper eller visitkort.

Svarta silkesstrumpor.

Fråga: Hur tvättar man bäst svarta silkesstrumpor? *Oviss.*

Svar: Strumporna tvättas hastigt i kall tvålösning, sköljes sedan upprepade gånger i kallt vatten, varefter de få ligga 15 min. i kallt vatten med litet ättika. De

få ej vridas upp — och detta gäller alla silkesstrumpor — utan kramas något mellan flata händerna, klappas in i en handduk och hängas sedan att torka i skuggan. När de äro nästan torra, strykas de eller manglas på avigsidan.

En herres högtidsdräkt.

Fråga: Hur bör en gammal herre vara klädd vid en större middag å hotell efter bolagets högtidssammanträde? Inbjudningen anger högtidsdräkt. Användas vita handskar?

Farbror.

Svar: Om på inbjudningen angives högtidsdräkt, klär en civil herre sig i frack och vit halsduk. Handskar användas ej.

Ryska böcker.

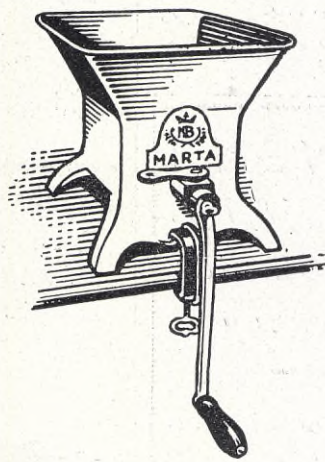
Fråga: Vore tacksam att få veta böcker, utgivna efter ryska revolutionen. Har en bok med titeln "En värld i spillror," har sett annonserat om en bok "En försvunnen värld", undrar om de båda möjligen är en och samma bok som genom något misstag fått rubriken något ändrad, ty det är samma författarinna. Har även hört att det skall vara någon utgiven av någon rysk författare med namnet Vyrubova. Vore tacksam att få veta prisuppgift samt vilket bokförlag.

Finsk värmlandsfru.

Svar: Förf. till En värld i spillror har ej skrivit någon bok med namnet En försvunnen värld, så därvidlag måtte något misstag föreligga.

Fru Virubova har givit ut en bok som heter Minnen från ryska hovet, pris 9:50 från Bonniers förlag.

Av övriga ryska böcker, som utkommit i svensk översättning efter revolutionen märkas bl. a.: Ivan Bunin: Byn, pris 5:75. Svenska Andelsförlaget.

Degknådningsapparaten

"MARTA"

— Patenterad i in- och utlandet —

lika användbar som färs- och korbberedningsapparat. Försäljes hos järnhandlare och bosättningsaffärer.

Den inbesparar 2/3 av husmödrarnas tid och arbete med den besvärliga beredningen av degar, färs- och korvsmetar, och därtill blir arbetsresultatet det bästa tänkbara.

NORRAHAMMARS BRUK, NORRAHAMMAR.

Björkväl Prins av Parma

Nutidens och framtidens förnämsta
skönhetsväl.

Rätt mängden tvål jag använt
har,
Men ingen såsom björkväl
var;
Så full av rosors doft och
sammetslen.
Så frisk som nyutsprucken
gren.
Den är en tvål så suverän.
Att liksom purprad aftonsky
Den skänker färg och charm
åt hy,
Och därför nu jag tackar Er,
min Prins,
För det att Björkväl Prins av
Parma finns..

Erhålles i alla tvålförande affärer till

75 öre

INTYG: Härmed får jag intyga, att Björkväl Prins av Parma endast innehåller för hyn välgörande beståndsdelar och att sammansättning och tillverkning äro av förnämsta slag.

HAKAN SANDQVIST

Professor i Kemi vid Kungl. Farmaceutiska Institutet, Stockholm.
Kontrollant vid Fabriksbolaget Parma, Stockholm.

FABRIKSBOLOGET PARMA - STOCKHOLM

Björkbalsamisk, överfettad och sammetslen, innehållande naturens förnämsta skönhetsmedel med björkens friskhet och rosens doft.

Alexej Tolstoj: Halte herrn, 4: 75, Sv. Andelsförlaget.
Vladimir Semitjov: I livets virvlar, 4: 50, Wahlström & Widstrand.
Michael Lérmontov: Min vän Petjorin, 1: 75, Norstedts.
Samme förf.: Vår tids hjälte, 3: 75, Ahlén & Åkerlunds förlag.
Ivan S. Sjmeljov: Kypare! 4: 75, Bonniers.

Blomma.

Fråga: Vad är det latinska namnet på "sammetsblomma"?
Ingall.

Svar: Tagetus.

Gubernantsplats.

Fråga: Vart skall man vända sig för att erhålla plats som guvernant eller dylikt i svensk familj utomlands? Är det enda sättet att annonsera.

Småsk.-lär. m. 8 klasser.

Svar: En sådan plats är ej lätt att få annat än genom personliga rekommendationer. Enda sättet är därför att annonsera i någon tidning i det land dit man önskar komma. Detta kan ske genom någon annonsbyrå här i landet. Men tag på inga villkor en plats i utlandet utan att först ha fått tillfredsställande upplysningar om familjen genom svenska konsulatet i det land där anställningen skall sökas eller genom en tillförlitlig upplysningsbyrå, sådan som Anglo-Swedish Society i London, adress 10 Staple Inn, High Holborn, London, vilken står till tjänst med råd och upplysningar angående England.

Tulopastillen, när hettan är störst
läskar i sommarens dagar Er törst.

"Den lille halsläkaren."

Fyrtornets Konserver

För säsongen inlagda
GRÖNSAKSKONSERVER

såsom Nässelkål, Spenat, Blomkål, Brysselkål
samt Ärtor i högfin kvalitet rekommenderas

del, översatt av Sigfrid Siwertz. Boken bär namnet "Horla" efter den novell, i vilken författaren beskriver sin egen begynnande själssjukdom, en gripande skildring. Den var ett av de sista alstren av Maupassant's lysande snille innan hans förstånd slocknade. Vid sidan av "Horla" ingår i boken bl. a. en tolkning av den berömda "Fettpärlan" (Boule de suif), med vilken Maupassant efter årlånga förberedelser debuterade och vilken gjorde honom känd som en inkarnation av allt det bästa i gallisk esprit.

Förlaget har redan tidigare visat att det satt en ära i att för en pietetsfull översättning av Maupassant vinna de främsta pennor. Följande volymer komma att översättas av bl. a. Karl Asplund.

**Gratis levnadstolkningar
för alla som skriva
genast.**

Den berömda amerikanske astrologen professor Roxroy, har ännu en gång beslutat sig för att aldeles gratis här i Sverige stå till tjänst med ett visst antal levnadstolkningar från sin officin i Holland, detta för att ånyo visa sin förmåga på det ifrågavarande området. Professor Roxroy är så välkänd här i landet, att en presentation är obehörlig. Hans skicklighet att kunna förut säga en människas liv, på vilket avstånd de än måtte befinna sig, påstås närma sig det otroliga.

Värmlandshambo för piano av
N. Melander har utkommit på
N. Melanders förlag, Säffle.

Maupassant i svensk dräkt.

I den serie novellsamlingar av
Guy de Maupassant, som till 2
kr. volymen utges av Almqvist &
Wiksell, har nu utkommit en ny

Vad sägs

?
om detta anbud

Under förutsättning att gratis
erhålla

- 1 st. syetui
- 1 ,, flacon
- 1 ,, serviett ring
- 1 ,, penna med fick-knäpp
- 1 ,, nipperask

portofritt mig tillsänd abonnerar
undertecknad under sju veckor på
Allas Tidsskrift, Örnköldsvik, för
en totalkostnad av kr. 1: 95 att ut-
tagas mot postförskott.

Insändes i öppet brev till Allas
Tidsskrift, Örnköldsvik.

Detta generösa anbud göres för er-
näende av största upplaga, då vi på-
börja den intressanta följetongen "Hen-
nes tre friare", tidigare publicerad en-
dast i den stora danska tidsskriften
"Vore Damer".

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Herkulesg. 14, f. d. Lilla Vattugatan 14,
Tel. 7576. STOCKHOLM N. 18336.

Specialitet: Familje- och arvssaker, Bo-
utredningar och testamenten. Även
skriftliga förfrågningar.

GLOBOID häver det onda

vid

**huvudvärk,
neuralgier,
migrän,
reumatism,
gikt.**

GLOBOID har en utpräglad
smärtstillande och febernedsettande
verkan.

GLOBOID stegrar urinsyreut-
söndringen och fördrivar därigenom
snabbt urinsyreavlagringarna
— reumatism- och giktgifvet — i
musklerna och lederna.

GLOBOID har en stark inflam-
mationshämmande verkan och för-
drivar därför ansvallningar och
ömheter i musklerna.

GLOBOID har inga som helst
biverkningar. Det fördrages väl
av magen.

Finnes å alla apotek i förpack-
ningar om 20 tabl. å kr. 1.45, om
40 tabl. å kr. 2.50.

LUPA-Sanitetskydd

(Iagl. skyddad)
är av största hygieniskt
värde och, i motsats till
många andra bindor,
ogenomtränglig för vä-
ta, något som är nöd-
vändigt med de tunna
över- och underkläde-
na, som damerna f. n.
använda, och desto me-
ra när "LUPA" er-
bjuder det bästa skyd-
det vid sittning, dans
och sport, varemot må-
nadsbyxor äro mycket
besvärliga och osunda
under den varma årstiden.
"LUPA" är framställd av
mjukaste material, som
tål att vid tvättning
kokas. Väger blott 30
gram, är icke skrym-
mande, men är dock
nästän utslitlig. Skyddar
helt över- och under-
kläder och skänker där-
med åt damen, som bär
den, en lugn och säker
känsla. Många tusen
under användning. Sän-
des i brev. Pris Kr. 2: 80
plus postförskott och porto.
Kan även fås mot för-
skottslikvid. Återförsäljare
erhålla rabatt. Finnes i
alla välsorterade sjuk-
vårdsaffärer.

KOSMOS, Agentur- och handelsfirma,
avd. 4, Stockholm 2. Box 2087.

Lucks UTSÖKTA
KAFFEBLANDNING

4.50 PER KG
PAKET
FRAKTFRETT 2 1/2 KG 11.25
PERCY F. LUCK & Co.
STOCKHOLM.

**SVENSKA
TRYCKERI-
AKTIEBOLAGET**

STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54
Tel.: 21 23, 40 61. Norr 93 o. 993

Filialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565. N. 6 47

Utför alla slags
**Bok-, Tidnings-, Illustra-
tions- och Accidenstryck**

**En olycka
kommer sällan ensam,**
men vill ni göra det minsta möj-
liga av vad som hänt — en sår-
skada, ett brännsår eller ett skav-
sår o. dyl. så se till att Syster
Ellas Sårsalva alltid finnes till
hands för att bota och förebygga
elaka följder. Just den sårsalvan
förhindrar infektion och åstad-
kommer hastig läkning av sårna-
der och utslag. (Annons)

Piska

och Renovera MATTORNA
vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Uppå bal i Royal
i vårt stadshus röda hall
med en dollarmilliardör
eller med herr Anderson, sir
Rosa svängt sig yr och matt
i den vita sommarnatt
D'ä trevligt med kongress
Vi gör om'et snart. — Oh yes!

Naturlig skönhet väcker alltid mannens beundran — och den kan förvärfvas och bevaras på ett enkelt sätt.

Skönhet som män beundra

En naturlig och vacker hy är varje klok kvinnas mål. Ty hon vet, att hon blott härigenom blir verkligt tilldragande. Det är därför, som våra dagars skönhetsvård går ut på att med naturliga medel skapa och bevara en vacker hy.

Hemligheten ligger i att välja en riktig tvål. Det är alldeles för dyrbart att riskera sitt utseende genom en olämplig tvål. Därför följ också millioner människors skönhetsexperternas råd och använd Palmolive-

tvålen till dagligt bruk — den och ingen annan. Den tvålen är framställd uteslutande av oljor från palmer och olivträd och kan därför användas även på den ömtåligaste hud.

Följ denna naturliga och enkla regel:

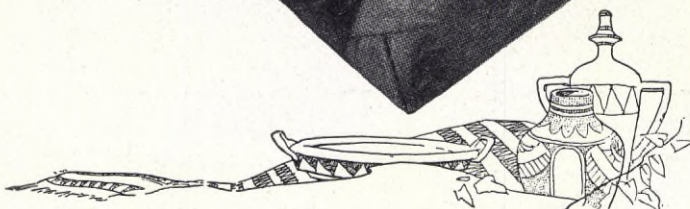
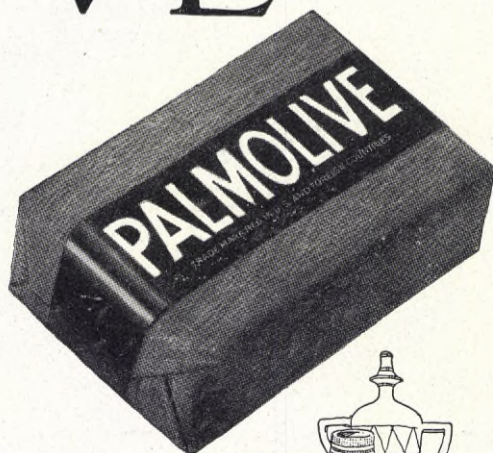
Massera varsamt Palmolive-tvålens milda lödder in i huden och skölj därefter grundligt. Gör så ett par gånger varje aften, och Ni kommer redan efter en vecka att märka ett gott resultat.

PALMOLIVE

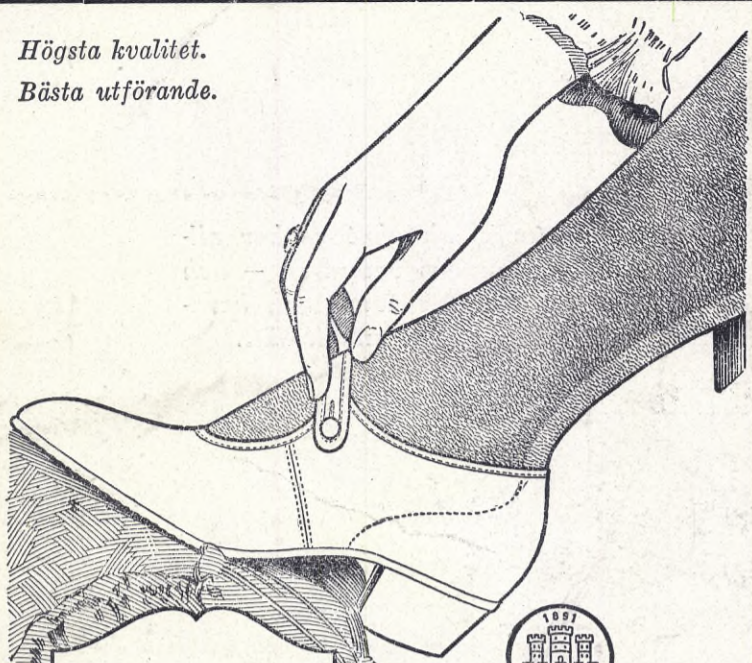
*Det finns många gröna toilet-tvålar, som påstås innehålla diverse palm- och olivoljor, men ingen av dessa tvålar kan mäta sig med den enda äkta —
PALMOLIVE.*

1 krona
per st.
Dryg —
därför billig.

THE PALMOLIVE COMPANY, SVEAVÄGEN 23, STOCKHOLM

Högsta kvalitet.
Bästa utförande.

Begär
TRE TORN
Helsingborgs
Sommar-
skodon.

TRE TORN

Helsingborgs sommarskodon äro de elegantaste och mest välsittande skor för promenad och dagligt bruk. Erhållas i vitt, grått eller sandfärg.

Levereras även i flätad smerting.

HELSINGBORG GUMMIFABRIKS AKTIEBOLAG

2 1/2 öre en portion **FÖR ALLA ÄLDRAR** En portion öre **2 1/2**

Provbuk och av läkare utarbetad handledning i spädbarnsvård erhålles gratis och franko från A.-B. Nestlé, Arsenalsgatan 9, Sthlm.

Nestlés nya Barnnäring

förebygger engelska sjukan
och ger hälsa och krafter.

**Tag bara
angiven mängd**

— enligt Ekströms Receptbok — av det förträffliga bakpulvret med den underbara jäskraften. Ni skall bliva förvånad över det utmärkta resultatet.

Bullar, tårter, kakor, våfflor, plättar, munkar — ja, all bakning av vad slag det vara må blir läckrast och hälsosammast med

Ekströms Jästmjöl

— Cream-Phosphatpulvret med den underbara jäskraften.